

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Anatolie Lucașciuc

(art. 145 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-603/24

Nr. PIGD 1-20031294-01-Ira-16052024)

Recursuri depuse după 01 septembrie 2023, bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) CPP, respinsa ca vădit neîntemeiate; Decizia instanței de apel a fost motivată suficient.

04 decembrie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Natalia Vameș;

Instanța de apel: Ion Talpă, Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Anatolie Lucașciuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Vladislav Gribincea, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Anatolie Lucașciuc s-a născut în anul 1994 în or. Ocnița. El a fost învinuit de omor, în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

2. Inculpatul a fost aparat de avocatul Vadim Gligor.

3. Prin sentință, Anatolie Lucașciuc a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și condamnat la 13 ani de închisoare. Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind încasate de la Anatolie Lucașciuc în beneficiul Cristinei Nastas 50.000 de lei cu titlu de prejudiciu material și 100.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. Cerințele procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată au fost admise parțial, fiind încasată de la Anatolie Lucașciuc în beneficiul statului suma de 19.451 de lei.

4. Sentința a fost contestată de avocatul Vadim Gligor. Curtea de Apel Bălți a respins apelul și a menținut sentința fără modificări.

5. Avocatul Vadim Gligor și condamnatul au declarat recurs.

6. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 10 decembrie 2016 – 03 martie 2020. Cauza a fost examinată de prima instanță în perioada 04 martie 2020 – 18 ianuarie 2023, de instanța de apel între 22 februarie 2023 și 26 martie 2024, iar la 16 mai 2024 dosarul a parvenit la Curtea Supremă de Justiție.

ÎN FAPT

a. Acțiuni procesuale

7. Prin Ordonanța Procuraturii Ocnița din 12 decembrie 2016, Victor Sîrbu a fost pus sub învinuire pentru art. 145 alin. (1) Cod penal. El are încinuit că, în noaptea de 09 spre 10 decembrie 2016, i-a aplicat lui Vitalie Cebotari o lovitură letală (f.d. 100, vol. V). Prin Ordonanța din 16 decembrie 2016, cauza a fost transmisă Procuraturii PCCOCS, Oficiul „Nord” pentru continuarea urmăririi penale (f.d. 9; 23 vol. I). Ulterior, probele administrate – declarațiile martorilor, raportul medico-legal și expertizele – au demonstrat că plaga mortală a fost provocată cu un cuțit, după ce victima a părăsit apartamentul lui Sîrbu, iar acțiunile lui Sîrbu nu au legătură cu leziunea letală. Prin Ordonanța PCCOCS din 29 iunie 2017, Victor Sîrbu a fost scos de sub urmărire penală (f.d. 145, vol. V).

8. Prin ordonanțele procurorului din 21 martie 2017 și 26 februarie 2020, Anatolie Lucașciuc a fost pus sub învinuire potrivit art. 145 alin. (1) Cod penal pentru fapta descrisă în pragraful precedent, actele fiind comunicate și traduse. Prin procesul-verbal din 27 februarie 2020, materialele cauzei au fost prezentate inculpatului și apărătorului, fiind semnate de aceștia. Ulterior, inculpatul și avocatul acestuia au depus o cerere prin care au invocat neclaritatea învinuirii și au solicitat reluarea urmăririi penale. Prin ordonanța procurorului din 03 martie 2020, plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată, reținându-se că actul procesual întrunește cerințele art. 281 Cod de procedură penală (f.d. 185–190; 220–224; 245–251, vol. V).

9. Urmărirea penală a fost condusă de procurorul Tudor Grații (f.d. 23, vol. I), iar, prin Dispoziția PCCOCS din 03 martie 2020, acesta și procurorul Tatiana Rusu au fost desemnați să reprezinte acuzarea în instanță (f.d. 89, vol. VI). Conform informației Procuraturii Generale din 10 februarie 2023, procurorul Tatiana Rusu a exercitat atribuțiile procesuale în cauză și, în perioada în care a deținut funcția de adjunct interimar al Procurorului raionului Briceni, fără a exista un act de retragere a mandatului său, iar „abateri de la legislația procesual penală în acțiunile procurorului nu au fost stabilite” (f.d. 229, vol. VII). În apel, atribuțiile de participare au fost delegate procurorului Valentina Gavdiuc, prin Dispozițiile nr. 153/23 și nr. 207/23 (f.d. 204, 209, vol. VII).

b. Învinuirea adusă

10. Anatolie Lucașciuc a fost învinuit că, la 10 decembrie 2016, între orele 03:00–04:00, aflându-se în perimetrul străzilor Burebista nr. 57 și Independenței nr. 72 din or. Ocnița, pe fondul unui conflict spontan cu Vitalie Cebotari, cauzat de starea de ebrietate a acestuia și de altercația izbucnită anterior în apartamentul lui Victor Sîrbu, având asupra sa un obiect ascuțit-tăios, neidentificat de organul de urmărire penală, i-a aplicat victimei o lovitură în regiunea spatelui, cauzându-i leziuni corporale grave – plagă penetrantă a toracelui cu lezarea rinichiului și a ficatului – incompatibile cu viața, care au avut legătură directă cu decesul acesteia. Acțiunile au fost încadrate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

c. Probele

i. depistarea cadavrului și cercetarea locului faptei

11. La 10 decembrie 2016, la IP Ocnița a fost înregistrat raportul nr. 3222 al șefului SP nr. 1, Igor Corotaș, privind depistarea, la ora 07:40, pe scara nr. 02, etajul 01 al blocului locativ situat pe str. Independenței 72, a cadavrului unui bărbat neidentificat, fără semne evidente de moarte violentă (f.d. 51, vol. I). Cercetarea la fața locului a stabilit că victima, ulterior identificată drept Vitalie Cebotari, prezenta o plagă tăiată în regiunea spatelui și era găsită culcată pe platoul scării, cu capul sprijinit între ușă și perete. Din buzunarul stâng al hainei s-a ridicat telefonul mobil „Fly”, iar din buzunarul scurtei – bani, căști, un pachet „Orange Prepay” și buletinul de identitate. În imediata apropiere a corpului au

fost depistate o căciulă și o glugă (f.d. 236–244, vol. I). Martora Polina Deputovici a relatat că, în dimineața respectivă, în jurul orei 07:30, a observat pe casa scării un bărbat căzut la podea, fără reacție, îmbrăcat într-o scurtă neagră și având o căciulă sub braț (f.d. 91, vol. I; 85–86, vol. VII).

12. Raportul medico-legal nr. 152, din 11 decembrie 2016, a stabilit că decesul lui Vitalie Cebotari a fost cauzat de o plagă înțepat-tăiată penetrantă a toracelui, cu lezarea rinichiului și a ficatului, complicată cu hemoragie internă, vătămare gravă incompatibilă cu viața (f.d. 80–81, vol. II). Raportul de expertiză judiciară nr. 01, din 09 ianuarie 2017, a confirmat aceste concluzii, menționând că leziunile au fost produse printr-o singură lovitură aplicată din spate cu un cuțit, că victima se afla în stare de ebrietate alcoolică gravă (3,46‰ în sânge) și că, după lovitură, aceasta a putut efectua doar acțiuni limitate. Expertiza a exclus autoprovocarea leziunilor (f.d. 87–88, vol. II).

13. Prin procesul-verbal din 16 ianuarie 2017 s-a constatat că distanța dintre apartamentul lui Victor Sîrbu de pe str. Burebista 57 și scara blocului de pe str. Independenței 72 este de aproximativ 123 de metri (f.d. 15–16, vol. II). Conform raportului de expertiză nr. 423D, din 17 februarie 2018, nu a fost exclus ca victima, după producerea plăgii, să se fi deplasat această distanță. Aprecierea înălțimii agresorului nu este posibilă, deoarece nu se cunoaște poziția victimei față de atacant în timpul agresiunii (f.d. 97–98, vol. II). Expertul medico-legal Serghei Macrițchii a confirmat integral raportul de expertiză nr. 423D, precizând că, pe baza direcției canalului plăgii, nu se poate stabili înălțimea agresorului și nici poziția exactă a victimei în momentul lovirii. Victima putea fi în picioare, laterală, răsucită sau chiar culcată. Hemoragia a fost internă, ceea ce explică lipsa sângelui la locul depistării cadavrului. Expertul a precizat că lovitura putea fi aplicată și din spatele victimei. Situația în care agresorul îi prindea gâtul din față a fost exclusă, deoarece raza de acțiune a mâinii este prea mică pentru a produce o plagă de asemenea profunzime. Lipsa sângelui lângă cadavru se datorează faptului că plaga a fost tăiată-înțepată, penetrantă, iar hemoragia a avut loc intern (f.d.190-192, vol. I, 107 vol.VII).

14. Prin procesele-verbale de cercetare la fața locului din 10 decembrie 2016 au fost examinate două apartamente situate pe str. Burebista din or. Ocnița. Din apartamentul lui Victor Sîrbu (str. Burebista 57) s-au ridicat haine cu pete asemănătoare sângelui, o sacoșă din polietilenă galbenă, o pereche de adidași „Nike”, un cuțit de bucătărie cu mâner albastru, un șervet pătat și două sticle de plastic cu amprente, obiectele fiind sigilate și semnate de Sîrbu Victor (f.d. 3–8, vol. II). Din apartamentul Claudiei Cozmuleac (str. Burebista 65A) a fost ridicat o vestă și o scurtă cu pete brune asemănătoare sângelui, două telefoane mobile („Samsung” și „Ergou”) și patru cuțite – trei de bucătărie și unul de tip vânătoare, obiectele fiind sigilate și semnate de Cozmuleac Claudia (f.d. 10–14, vol. II). La 14 decembrie 2016, de la Anatolie Lucașciuc a fost ridicat un baston din lemn, descris ca bătă de baseball (f.d. 33–34, vol. II).

15. Prin procesul-verbal de examinare din 10 martie 2017 au fost analizate copiile actelor procesuale din cauza penală nr. 2016260197 pornită în baza art. 217 alin. 2) Cod penal, autentificate de șeful SUP al IP Ocnița, Victoria Gropa. Din aceste documente rezultă că, în cursul investigațiilor respective, a fost ridicat un cuțit aflat la aproximativ 0,35 m de automobilul „VW Polo”, utilizat de Anatolie Lucașciuc (f.d. 42–60, vol. II).

16. Raportul Serviciului Hidrometeorologic a arătat că, la 09 decembrie 2016, temperaturile erau pozitive (+4,5–+5,6°C), iar râul Ciuhur era „liber de gheață”. Cercetările la „Lacul Feroviarilor” și în apropierea acestuia nu au dus la descoperirea cuțitului (f.d. 234-235, vol. I; 20–25, vol. II).

17. Urmele biologice au fost examinate prin expertizele serologice nr. 794, 795, 796 și 797 din 02.01.2017, stabilindu-se că sângele victimei Cebotari Vitalie aparține grupei A(II) cu antigen „H”, al lui Șemerda — A(II), al lui Coșulean — B(III) cu antigen „H”, al lui Struț — AB(IV) cu antigen „H”, iar al lui Sîrbu, Voitenco și Buga — 0(I). Pe hainele victimei s-a identificat sânge corespondent propriei sale grupe. Pe căciula și gluga ridicate lângă mâna cadavrului s-a depistat sânge cu antigenii „A” și „H”, expertiza reținând că nu se exclude proveniența de la Cebotari Vitalie și nici posibilitatea unui adaos de sânge de la persoane cu grupele A(II) sau 0(I) — Șemerda, Sîrbu, Voitenco, Buga — dacă au avut leziuni hemoragice; proveniența de la Coșulean și Struț a fost exclusă. Pe obiecte ridicate din locuințele lui Sîrbu și Coșulean s-au identificat pete de sânge cu antigen „H” (grupa 0(I)) și respectiv cu antigenii „B” și „H” (grupa B(III)). În spălăturile de pe cele patru cuțite, precum și pe unele articole vestimentare, sânge nu a fost depistat, iar în probele subunghiale de la Voitenco și Sîrbu s-a identificat sânge uman fără posibilitatea stabilirii grupei (f.d. 110–114, 121–123, 131–134, 143–147, vol. II).

18. Prin procesul-verbal de examinare a obiectelor din 02 ianuarie 2017 a fost analizat telefonul „Fly”, ridicat la 10 decembrie 2016 de la cadavrul lui Vitalie Cebotari, care conținea două cartele SIM:802 („Orange”) și una neidentificată („Megafon Rusia”). Din datele extrase rezultă că, în perioada 02–10 decembrie 2016, telefonul a fost apelat de mai multe numere – inclusiv +.....711,542,626,947,382 („Вася малыи”) și725 („Гена жук”) –, iar ultimele apeluri au fost recepționate în dimineața zilei de 10 decembrie 2016, la ora 07:53. Victima a efectuat apeluri frecvente către aceleași contacte, precum și către numărul +.....921 („Мамуля”), ultimele două fiind înregistrate la orele 08:48 și 08:49 în ziua decesului. Mesajele identificate nu conțin informații relevante pentru cauză (f.d. 245–250, vol. I).

19. Prin ordonanța din 11 decembrie 2016 și procesul-verbal de examinare din 02 ianuarie 2017, de la Fiodor Sîrbu a fost ridicată tableta „Oysters Tablet PC T104MBi 3G”, cu cartelă SIM „Orange” nr.734. Analiza apelurilor a arătat că, la 10 decembrie 2016, au fost efectuate convorbiri scurte cu numărul847 și apeluri fără discuție către947,023 și626, iar la 11 decembrie –

către999. În zilele de 08–09 decembrie nu s-au înregistrat apeluri, iar la 10 decembrie, ora 18:43, a fost recepționat un mesaj de la +.....947 cu textul: „abonatul947 este accesibil pentru a fi apelat” (f.d. 26–31, vol. II).

20. Martorul Ludmila Tcaci a declarat că, în anul 2016, activa în calitate de ofițer de urmărire penală în cadrul IP Ocnița. Ea a participat doar la cercetarea locului depistării cadavrului lui Cebotari Vitalie la 10 decembrie 2016. Petele de pe pervaz nu au fost consemnate deoarece nu păreau a fi de sânge. Nu a efectuat percheziția la domiciliul lui Anatolie Lucașciuc și nu cunoaște motivul pentru care nu au fost ridicate cuțite sau haine. Ea a subliniat că, pe perioada cât ea a lucrat pe dosar, nu s-a discutat despre Anatolie Lucașciuc sau despre tatăl acestuia, Igor Lucașciuc (f.d. 114, vol. VII).

21. Raportul psihiatrico-psihologic nr. 201937A0323, din 10 octombrie 2019, a stabilit că Anatolie Lucașciuc nu suferea de vreo tulburare psihică la momentul faptei, avea capacitatea de a-și conștientiza și controla acțiunile și nu prezintă pericol social determinat de o maladie psihică. El are capacitatea de a înțelege procedurile judiciare, de a participa la acțiunile procesuale și de a face declarații, nefiind necesare măsuri de constrângere medicală. Nu s-au identificat particularități psihologice relevante și nici indicii că, la momentul faptei, s-ar fi aflat în stare de afect fiziologic (f.d. 185–189, vol. II).

ii. declarațiile inculpatului și poziția apărării

22. Anatolie Lucașciuc, fiind audiat în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată, nu și-a recunoscut vina. El a relatat că, în noaptea de 09 spre 10 decembrie 2016, în jurul orei 03:00, întorcându-se de la prietena sa, a auzit strigăte din apartamentul vecinului Victor Sîrbu și, găsind ușa deschisă, a intrat. În interior el i-a văzut pe Victor Sîrbu, Tatiana Voitenko, Alexandru Struț și Vitalie Cebotari implicați într-un conflict, iar în coridor era tatăl vitreg al lui Cebotari. Lucașciuc a mers la apartamentul părinților, a luat o bătă pentru a aplana conflictul, însă Cebotari i-a smuls bătă și, din inerție, s-a lovit în frunte. Când a ieșit să sune la 902, tatăl vitreg a lui Cebotari i-a smuls telefonul, l-a aruncat în zăpadă și l-a lovit cu cotul în față. Revenind, Lucașciuc l-a observat pe Struț ieșind din bucătărie cu un cuțit și cu mâinile murdare de sânge, după care a auzit un strigăt. Speriat, el a ieșit în scara blocului, s-a întâlnit cu vecina Svetlana și i-a cerut să apeleze poliția. La scurt timp, Cebotari a ieșit din bloc, a împins-o și a lovit-o pe Svetlana peste față, apoi, dându-și seama că nu este persoana căutată, și-a pus mâna stângă pe partea dreaptă a toracelui și s-a îndepărtat spre cutia de gaz. După incident, Lucașciuc a lăsat bătă și telefonul la părinți. În momentul incidentului, el purta pantaloni sport negri sau suri, un hanorac negru, scurta neagră și cizme albastre. După ce și-a uscat telefonul, în jurul orei 04:10 a observat apeluri de la Robert Curea, l-a contactat și, la rugămintea acestuia, la ora 04:15 s-a deplasat la locuința lui Curea, situată pe strada Independenței nr. 72, scara nr. 03, scară vecină celei în care ulterior a fost depistat cadavrul. El a precizat că drumul l-a parcurs în aproximativ cinci minute, distanța dintre

locuința sa și apartamentul lui Curea fiind de circa 50 de metri. Împreună cu Curea el a scos două persoane din apartament, după care au intrat înapoi și a stat la Robert în jur de 30 min., după care a plecat acasă pe la ora 4.55 min. În ședința de judecată, Anatolie Lucașciuc a declarat că, după ce și-a uscat telefonul, a observat apelurile lui Robert Curea „spre dimineață” și a mers la acesta îmbrăcat în pijamă, peste care a pus o scurtă neagră cu glugă și botine negre. El, împreună cu Curea, au scos două persoane din apartament, le-au lăsat între etajele 1 și 2, după care s-au întors în locuință și au servit ceai, iar el a rămas acolo până aproximativ între orele 06:00–08:00. El a mai declarat că hainele purtate în acea noapte se află la domiciliul său, nu au fost ridicate și nu au mai fost purtate, că nu avea asupra sa cuțit sau pistol. El nu a discutat cu Robert Curea că în cazul în care acesta va fi audiat, să confirme prezența sa la domiciliul lui Curea în noaptea incendiului. Referitor la martorul Serghei Pavlioglo, Lucașciuc a relatat că acesta, după eliberarea din Penitenciarul nr. 11, i-a povestit că a fost influențat să declare precum că Lucașciuc ar fi ars hainele și ar fi aruncat un cuțit în „Vodocacică”. Lucașciuc a negat aceste afirmații, precizând că nu deține un astfel de cuțit, ci doar un cuțit-suvenir nefolosit (f.d. 180–181, 196–199, vol. V; 116-117, vol. VII).

23. La confruntarea din 06 februarie 2018, Victor Sîrbu și Anatolie Lucașciuc au confirmat că se cunosc din copilărie și sunt vecini. Sîrbu a declarat că, în jurul orei 03:00 a zilei de 10 decembrie 2016, Lucașciuc a intrat în apartament având o bâta, iar în dormitor l-ar fi văzut cu un pistol mic, cu cartușe vizibile, îndreptat spre Vitalie Cebotari, pe care încerca să îl calmeze. Sîrbu afirmă că i-a luat pistolul, i l-a returnat, și că sub scurtă a observat un cuțit metalic cu gaură la mâner, pe care Lucașciuc i l-ar fi arătat spunând „poate cu acesta”. Lucașciuc a negat categoric să fi avut pistol sau cuțit, recunoscând doar o lovitură cu bâta aplicată lui Cebotari în dormitor. El a declarat că a ieșit apoi pe scara blocului cu vecina Svetlana, a văzut cum Cebotari a plecat singur spre blocul cu cinci etaje și că acesta se deplasa normal, fără să se țină de corp. Cu privire la revenirea ulterioară, Sîrbu susține că, după circa 20 de minute, Lucașciuc s-a întors „puțin speriat”, a cerut bâta și i-ar fi spus: „Я подрезал”, referindu-se la Cebotari, fără a ști dacă Tatiana Voitenco și Alexandru Struț, aflați în spatele său, au auzit afirmația. Lucașciuc neagă: afirmă că s-a întors după aproximativ cinci minute doar până în prag, unde i-a fost transmisă bâta, fără să între în apartament și fără discuții cu Sîrbu. În ceea ce privește leziunile, Lucașciuc a declarat că Cebotari nu avea urme vizibile în apartament, fiind răniți doar Sîrbu, Voitenco și Struț; Sîrbu a confirmat doar parțial versiunea, afirmând că l-a lovit pe Cebotari, dar nu a observat leziuni evidente. Sîrbu a admis că era sub influența alcoolului, însă a susținut că era conștient de cele întâmplate. El a mai confirmat că nu a spus imediat poliției despre existența cuțitului, declarând ulterior, ca învinuit, că Lucașciuc ar fi avut cuțit și l-ar fi tăiat pe Cebotari (f.d. 223–226, vol. I).

24. Avocatul Vadim Gligor a susținut că învinuirea este neclară, întrucât organul de urmărire penală nu a stabilit cu certitudine locul, timpul, mijlocul și

modul săvârșirii faptei, rechizitoriul indicând trei perimetre distincte fără efectuarea cercetărilor procesuale obligatorii. Apărarea a invocat caracterul contradictoriu al declarațiilor martorilor și lipsa coroborării acestora cu probe materiale, precum și faptul că mijlocul infracțiunii nu a fost identificat. S-a menționat și lipsa totală a probelor biologice care să-l lege pe inculpat de faptă, expertizele efectuate neidentificând urme de sânge ale victimei sau alte urme relevante pe corpul, hainele ori obiectele asociate lui Anatolie Lucașciuc. De asemenea, s-a arătat că probele video sunt incomplete, unele fișiere lipsind, iar măsurile speciale de investigație nu reflectă elemente relevante pentru omorul imputat. Inculpatul a negat constant comiterea faptei, iar apărarea a solicitat achitarea pe motivul inexistenței oricărei probe directe sau indirecte care să îl plaseze la momentul și locul săvârșirii omorului.

25. La solicitarea apărării, în ședința de judecată au fost audiați martorii Marina Costioglo și Galina Lucașciuc. Costioglo a relatat că, fiind într-o dimineață în vizită la familia Lucașciuc, a aflat de la mama inculpatului despre un omor în scara blocului, iar Anatolie era acasă și liniștit și a spus că nu cunoaște victima. Ea a menționat că nu a văzut niciodată cuțite ținute la vedere în locuință. Galina Lucașciuc declarat că Anatolie a fost acasă în seara de 09 decembrie 2016, a ieșit doar scurt, îmbrăcat în scurta albastră, pentru a verifica gălăgia din apartamentul lui Victor Sîrbu, la rugămintea ei. El a revenit de două ori, spunând că vecinii se ceartă, apoi a ieșit să fumeze cu vecina Svetlana Vetrovoi. Dimineața, în jurul orei 07:00, au văzut poliția în fața blocului, iar Anatolie dormea. S-a trezit către ora 10:00, afirmând că nu cunoaște persoana decedată. Ea a menționat că familia deține doar două cuțite de bucătărie, că nu au fost efectuate percheziții și că hainele fiului erau intacte. A auzit polițiștii spunându-i că ar fi „singurul martor”. La scurt timp, inculpatul a plecat pentru 2–3 săptămâni la sora sa, vizită planificată anterior și era cunoscută poliției (f.d.111-113, vol. VII). La solicitarea apărării, în ședința de judecată au fost examinate și hainele inculpatului – o scurtă neagră cu glugă, o vestă gri deschis cu glugă și o pijamă albastră combinată cu gri deschis (f.d. 75, vol. VII).

iii. declarațiile martorilor

26. Martorul Victor Sîrbu, audiat atât în cursul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată, a declarat că, în seara de 09 decembrie 2016, în jurul orei 20:00, au venit la el Tatiana Voitenco și Alexandru Struț, iar spre ora 22:00 li s-au alăturat Slavic Buga, Vitalie Cebotari și Valerii Coșulean, consumând împreună alcool. La un moment dat, Cebotari a început să o lovească pe Tatiana după ce aceasta i-a ascuns tableta lui Sîrbu, izbucnind o bătaie între Cebotari și Buga. Neputând să-i despartă, Sîrbu i-a alungat pe Cebotari, Buga și Coșulean. În jurul orei 02:00–03:00, Cebotari a revenit, a forțat ușa și a intrat din nou, continuând agresiunile asupra Tatiane. Atunci în apartament a intrat și Anatolie Lucașciuc, vecinul său, având în mână o bătă, însă Cebotari nu se liniștea. Lucașciuc a scos pentru scurt timp și un pistol (traumatic sau cu gaze), dar l-a

ascuns la rugămintea lui Sîrbu. Ulterior, între Sîrbu și Cebotari a izbucnit o bătaie cu băta, cei doi lovindu-se reciproc. Sîrbu l-a tras de păr pe Cebotari și l-a scos din apartament. Struț și Voitenco se aflau într-o altă cameră, iar Lucașciuc urmărea scena din hol. După ce Cebotari a ieșit, Sîrbu a auzit în scară discuția dintre vecina Svetlana, Lucașciuc și Cebotari, presupunând astfel un conflict și afară. La aproximativ 10–15 minute, Lucașciuc a revenit în apartament speriat și tremurând, afirmând: „Eu l-am tăiat pe Vitalic.” La întrebarea lui Sîrbu privind gravitatea, Lucașciuc ar fi spus că nu știe. Sîrbu i-a cerut Tatianeii să nu spună că Lucașciuc a fost în apartament. El a precizat că Lucașciuc purta o scurtă sport închisă la culoare, pantaloni sport și hanorac cu glugă, iar din buzunarul de la piept îi ieșea un mâner de cuțit cu mâner din metal special de a fi îmbrăcat pe degete, pe care i l-a arătat pentru câteva secunde și i-a spus „acuș eu o să-l tai pe Vitalie Cibotari”. Sîrbu a respins versiunea lui Lucașciuc potrivit căreia Struț l-ar fi tăiat pe Cebotari, deoarece Struț a fost liniștit toată seara și nu a avut niciun cuțit. Sîrbu a afirmat că, la revenirea lui Lucașciuc în apartament, hainele acestuia nu aveau sânge și nu erau rupte, fiind doar „neliniștit, ca după o bătaie”. Dimineața, fratele său a venit și i-a scos pe toți cei rămași, iar în jurul orei 10:00 polițiștii i-au comunicat că Vitalie Cebotari fusese găsit mort în scara unui bloc (f.d. 142–144, 148–150, vol. I; f.d. 95–98, vol. VII).

27. Martorul Fiodor Sîrbu a declarat că, în dimineața de 10 decembrie 2016, în jurul orei 09:20, a intrat împreună cu Igor Lucașciuc, tatăl inculpatului Anatolie Lucașciuc, în apartamentul fratelui său Victor, unde l-au găsit pe Veaceslav Șemerda, un tânăr bătut și o femeie cu urme pe față. Victor avea o lovitură la sprânceană. La sfârșitul lunii decembrie, Igor Lucașciuc i-a spus că în seara incidentului în apartament s-ar fi aflat Vasile Gadarenco („Gherean”) și Veaceslav Șemerda, ambii condamnați anterior pentru omor (f.d. 134, vol. I, 85-86, vol. VII).

28. Martorul Alexandru Struț a relatat că, în seara de 09 decembrie 2016, a mers cu Tatiana Voitenco la Victor Sîrbu, unde ulterior au venit Vitalie „Ciango” Cebotari, tatăl vitreg al acestuia și alți tineri, consumând alcool. După miezul nopții, pe fondul dispariției tabletei lui Sîrbu, Cebotari a lovit-o pe Tatiana. În timpul certurilor din hol, din motivul galagiei, în apartament a intrat Anatolie Lucașciuc cu o bătă, cerând liniște. Băta a trecut între cei prezenți, iar Struț a ascuns-o sub pat, moment în care Tatiana a intrat în cameră. Struț a văzut cum Cebotari și Lucașciuc au ieșit din apartament. El nu a observat ca Lucașciuc să fi avut alt obiect în mână și nu a văzut niciun cuțit. La circa 15–20 minute după plecarea lui Lucașciuc, Cebotari a părăsit apartamentul singur, tatăl vitreg plecând anterior. Struț a menționat că Lucașciuc purta scurtă și haine groase de iarnă. El, Voitenco și Sîrbu s-au culcat, iar dimineața au fost treziți de fratele lui Sîrbu și de Igor Lucașciuc, aflând ulterior de la poliție că Vitalie Cebotari fusese găsit mort în scara blocului de pe Independenței 72. Ora venirii lui Lucașciuc o estimează la 03:00–04:00. (f.d. 83–84, vol. I; 108–110, vol. VII). În confruntarea din 29 decembrie 2016, Victor Sîrbu și Alexandru Struț au confirmat că s-au

cunoscut prima dată în seara de 09 decembrie 2016. Sîrbu a acceptat declarațiile lui Struț doar parțial și a menționat că ultima bătaie cu Vitalie Cebotari a avut loc în hol. Struț a declarat că nu l-a auzit pe Anatolie Lucașciuc spunând că „l-a tăiat” pe Cebotari, nu a văzut pistolul invocat de Sîrbu și nu a observat vreun cuțit asupra lui Lucașciuc. Singurul cuțit pe care l-a văzut era în mîna Tatianeii Voitenco, care i-a spus că l-a luat de la Sîrbu și l-a ascuns, aspect negat de Sîrbu. Struț a declarat că băta fusese luată din mîna lui Sîrbu, ascunsă în odaia mică și apoi restituită lui Lucașciuc, fără a-și aminti de către cine, iar comportamentul lui Lucașciuc când a revenit după bătă i s-a părut normal. Sîrbu a insistat că Struț „trebuia să vadă” pistolul, însă acesta a negat. Sîrbu a explicat că presupusele cuvinte ale lui Lucașciuc privind „tăierea” ar fi fost auzite de Tatiana Voitenco, nu de Struț (f.d. 217–218, vol. I).

29. Martora Tatiana, Voitenco audiată la urmarirea penală, a declarat că, în seara de 09 decembrie 2016, a consumat alcool în apartamentul lui Victor Sîrbu împreună cu Vitalie Cebotari, Slavic Buga și Alexandru Struț. Între orele 03:00–04:00 a început o bătaie, care a fost auzită de Alexandru Lucașciuc, acesta venind în apartament cu o bătă și lovindu-l pe Cebotari. Cu bătă s-au bătut toți, după care Struț s-a apropiat, a smuls bătă și a aruncat-o sub pat, iar Lucașciuc a plecat. Aproximativ peste cinci minute s-a întors, a luat bătă și a plecat din nou. În acel moment, Cebotari stătea semiasezat în coridor și se ținea de cap, iar peste circa zece minute a ieșit după Lucașciuc. Voitenco a auzit că Lucașciuc și vecina Svetlana stăteau la intrarea în scara blocului și fumau. Cebotari a ieșit, a coborât scările, însă unde a plecat nu a văzut. Aproximativ peste zece minute a auzit în spatele casei o bătaie, dar nu s-a uitat deoarece o durea capul. După încă 20–30 de minute, în apartament a venit în grabă Lucașciuc, Sîrbu i-a deschis ușa, iar acesta, cu glas tremurător, a spus: „Я его подрезал? Что делать?”. Victor i-a spus să plece acasă și că, dacă se întâmplă ceva, el nu a fost și nu s-au văzut unul cu altul. Lucașciuc și-a spălat mâinile și a plecat. Voitenco a explicat că inițial nu a spus adevărul deoarece Anatolie Lucașciuc, iar apoi tatăl acestuia, i-au cerut să tacă și s-a temut pentru ea și copilul ei. Ea a declarat că Svetlana Jica i-a spus că a văzut totul și că anume Lucașciuc l-a tăiat pe Cebotari, fără a preciza în ce regiune a corpului, că incidentul s-ar fi produs lângă lăzile de gunoi și că Cebotari ar fi fugit de acolo în direcția casei surorii sale de pe str. Independenței 72. În seara respectivă, Voitenco a văzut la Lucașciuc, sub scurtă, într-o parte un cuțit și în cealaltă un pistol. Ea a auzit și cuvintele „я его заpezал” („l-am tăiat”), referindu-se la Cebotari Vitalie. După plecarea lui Lucașciuc, Sîrbu și Șemerda au discutat în odaie cum să procedeze mai departe, apoi au consumat alcool. Dimineața, a venit Lucașciuc cel mai în vârstă și i-a alungat pe toți (f.d.175-180, vol. I). În ședința de judecată, Tatiana Voitenco a confirmat doar lovitura inițială cu bătă aplicată de Lucașciuc în apartament, însă a negat că l-ar fi văzut personal cu cuțit sau pistol, precizând că aceste detalii proveneau din spusele lui Victor Sîrbu. Ea a negat că l-ar fi văzut pe Lucașciuc tremurând și spunând că l-a tăiat pe Cebotari, menționând că ea nu a asistat la o asemenea scenă. Vecina Svetlana

Jica i-a spus doar că „Vitalie se bătea cu cineva”, fără a indica cine era cealaltă persoană. Voitenco a mai declarat că nu își amintește în ce era îmbrăcat Lucașciuc în acea seară (f.d. 92-94, vol. VII). În confruntarea din 29 decembrie 2016, Tatiana Voitenco și Victor Sîrbu au confirmat că se cunosc de câțiva ani. Ea a precizat că ultima bătaie a avut loc în hol și că Anatolie Lucașciuc a plecat din apartament cu circa cinci minute înaintea lui Cebotari. Voitenco a afirmat că nu a văzut cuțite sau alte obiecte asupra lui Lucașciuc și nu a auzit ca acesta să fi spus că „l-a tăiat” pe Cebotari (f.d. 219–220, vol. I).

30. Martorul Stanislav Buga a relatat că în apartamentul lui Victor Sîrbu, după consum de alcool, a izbucnit un conflict când s-a aflat că Tatiana Voitenco luase tableta lui Sîrbu. Vitalie Cebotari a lovit-o pe Tatiana, apoi l-a lovit pe Sîrbu, ceea ce a declanșat o bătaie generală. Conflictul a continuat până la intrarea lui Anatolie Lucașciuc, care avea o bătă în mână și le-a cerut să înceteze gălăgia, amenințând că va chema poliția. Sîrbu i-a luat bătă și l-a lovit pe Cebotari, iar acesta l-a lovit la rândul său pe Sîrbu în față. Buga a smuls bătă din mâna lui Sîrbu, a aruncat-o pe pat și a plecat din apartament. El a menționat că a ieșit între orele 02:00–03:00 spre locuința lui Vitalie Coșulean și nu a mai văzut ce s-a întâmplat ulterior. Cadavrul lui Cebotari a fost găsit în scara blocului de pe strada Independenței 72, adresă pe care Buga o cunoștea deoarece acolo locuiește sora sa. Cebotari o cunoștea pe sora lui Buga și mai fusese la ea în vizită. Apartamentul surorii se află la aproximativ 50 m de locuința lui Sîrbu, iar domiciliul lui Coșulean la circa 100 m. Buga a arătat că nu a dormit la sora sa pentru că era târziu și aceasta nu i-a deschis ușa. Referitor la cuțitul găsit la domiciliul lui Coșulean, Buga a menționat că îi aparține lui. El a precizat că toți cei prezenți în acea seară erau îmbrăcați în scurte de iarnă, însă niciunul nu purta glugă (f.d.112-113, vol. I; 99-101, vol. VII).

31. Martora Victoria Samson a declarat că fratele ei, Stanislav Buga, o vizita uneori, însă nu avea cheie de la apartament. În 2016, Buga locuia cu Lidia Cebotari, iar Vitalie Cebotari venea uneori cu el în ospetie. Cu o zi înainte de incident, Buga și Ghenadie Juc au mutat un frigider și au plecat la Coșulean. În seara omorului, Vitalie nu a venit la ea, iar fratele ei nu a înnoptat la domiciliul ei. Dimineața a văzut oameni în scară, însă nu a văzut cadavrul (f.d. 90-91, vol. I; 115, vol.VII). Martorul Valerii Coșulean a declarat că în seara incidentului a mers împreună cu Buga și Juc la Victor Sîrbu, unde se aflau Tatiana, Vitalie Cebotari și un tânăr numit Sergiu. Ei au consumat alcool și, pe durata cât a stat acolo, nu a observat conflicte, apoi a plecat acasă. Aproximativ două ore mai târziu, Buga a venit să doarmă la el, fără urme de violență și fără să menționeze vreo bătaie. A doua zi, poliția a ridicat de la Coșulean un cuțit de vânătoare, despre care acesta a spus că îi aparținea lui Buga și fusese lăsat la el fără știrea sa (f.d. 59, vol. I, 87-89, vol. VII). Martorul Ghenadie Juc a relatat că l-a cunoscut pe Cebotari cu două zile înainte de deces. În ziua incidentului a fost cu Buga în ospetie la un cunoscut, unde a venit și Cebotari cu o fată și a izbucnit un conflict legat de un „notebook”. Juc a plecat acasă în jurul orei 21:00–21:30 și nu s-a mai întors. Nu

îl cunoaște pe Anatolie Lucașciuc și în seara respectivă nu l-a întâlnit (f.d. 66-67, vol. I, 105-106, vol VII).

32. Martorul Veaceslav Șemerda a declarat că, între orele 03:00–05:00, a fost chemat de Victor Sîrbu la apartament. Acolo, Sîrbu se afla împreună cu Tatiana Voitenco și un tânăr necunoscut. El nu a văzut vreo bătaie, însă din discuțiile celor prezenți a înțeles că ar fi avut loc trei conflicte – două în apartament și unul afară – în care, potrivit spuselor lui Sîrbu, ar fi fost folosite o bătă, un pistol și un cuțit cu două inele. Dimineața a intrat în locuință și vecina Svetlana, care ar fi spus că Lucașciuc „s-a descurcat în bătaie”. Șemerda a precizat că nu a văzut personal arme, nu a asistat la conflicte și nu a observat nimic neobișnuit în scară, aflând despre moartea lui Cebotari doar de la polițiști (f.d.123-124, vol. I, 102-103, vol. VII). Potrivit procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 11 decembrie 2016, însoțit de tabel fotografic, Șemerda a arătat că, în jurul orei 04:00, a fost sunat de Sîrbu, iar după ce a ajuns la apartamentul acestuia au consumat alcool împreună. În jurul orei 08:30, el a strâns resturile din locuință, le-a pus într-o sacoșă albastră și una neagră și le-a aruncat în urna nr. 1 de lângă scara blocului de pe str. Independenței 72. La verificarea urnei, Șemerda a identificat sacoșa albastră, care conținea doar resturi menajere fără relevanță probatorie (f.d. 213–214, vol. I). În confruntarea din 29 decembrie 2016 cu Victor Sîrbu, Veaceslav Șemerda a confirmat relația de prietenie cu acesta și a precizat că, în dimineața de 10 decembrie, Sîrbu nu i-a spus expres că „Lucașciuc a tăiat pe cineva”, ci doar că Anatolie Lucașciuc „este bravo și nu e fricos”. Din discuțiile din apartament, el a dedus că bătă și pistolul ar aparține lui Lucașciuc, iar Sîrbu i-ar fi menționat și un cuțit cu inele la mâner, fără a indica la cine se afla acesta. Sîrbu a explicat că, dacă martorul nu își amintește formularea directă privind „tăierea”, înseamnă că nu i-a spus-o în mod explicit sau a exprimat-o diferit. Sîrbu l-a chemat pe Șemerda deoarece se temea că Vitalie Cebotari ar putea reveni cu alte persoane. Ambii au declarat că Lucașciuc nu le-a cerut să ascundă ceva după incident și nu a solicitat ajutor (f.d. 221–222, vol. I).

33. Martorul Pavlioglo Serghei, audiat în cursul urmăririi penale, a relatat că, la mijlocul lunii decembrie 2016, în jurul orei 02:00, ieșind afară să fumeze, l-a văzut pe Anatolie Lucașciuc venind spre el. Lucașciuc a intrat în curte și i-a spus că „numai ce a omorât o persoană”, iar el nu l-a crezut inițial din cauza mirosului de alcool. Lucașciuc a insistat și a povestit că, întorcându-se acasă, a auzit gălăgie în apartamentul vecinului, ușa era întredeschisă, a intrat și l-a văzut pe Vitalie Cebotari agresându-l pe proprietar. El ar fi încercat să intervină, dar a fost lovit și scos afară. Lucașciuc a intrat apoi în apartamentul său, și-a luat țigările și „pentru orice eventualitate” un cuțit-suvenir, ieșind în scara blocului să fumeze. Acolo, Cebotari ar fi venit din spate și ar fi încercat să-l strânguleze, neputând opune rezistență, Lucașciuc ar fi scos cuțitul din buzunar și l-ar fi lovit o singură dată. El a spus că s-a întors în apartament, și-a schimbat hainele, apoi a mers la iazul „de la vale de cămin”, unde a aruncat cuțitul și a incendiat hainele pentru că „s-a speriat”. Pavlioglo a menționat că Lucașciuc era vizibil speriat și retrăia cele

întâmplare. Acesta era îmbrăcat în pantaloni sport negri și hanorac negru. El îl mai văzuse anterior cu un cuțit mic elvețian. Pavlioglo nu cunoaște dacă, după lovitură Cebotari, a căzut sau a rămas în picioare, știe precis doar că incidentul ar fi avut loc „în fața scării blocului”. Pavlioglo locuiește pe str. Mihai Viteazul nr. 18 din Ocnița și cunoaște iazul indicat, fiind unicul din zonă. El nu știe numele vecinului și nici traseul lui Lucașciuc înainte de incident. A confirmat exactitatea declarațiilor consemnate în procesul-verbal, precizând că nu a fost supus presiunilor și nu are motive de răzbunare față de Lucașciuc (f.d. 164–171, vol. I). În ședința de judecată, însă, martorul Pavlioglo a declarat contrariul: că nu cunoaște nimic despre omorul lui Vitalie Cebotari, că nu a discutat niciodată cu Lucașciuc despre acest caz și că declarațiile date în faza de urmărire penală sunt neadevărate. Pavlioglo a afirmat că acestea au fost date sub presiunea lui Adrian Boz și Vitalic Morăraș, care l-ar fi amenințat că „va sta mulți ani la închisoare” dacă nu depune declarații împotriva lui Lucașciuc. El a arătat că doar declarațiile date în ședința de judecată sunt veridice (f.d. 90–91, vol. VII).

34. Prin ordonanța din 29 martie 2019, adjunctul Procurorului-șef al PCCOCS, oficiul „Nord”, Oleg Baci, a respins ca neîntemeiată plângerea lui Serghei Pavlioglo, constatând că afirmațiile acestuia privind presiuni, violențe și abuzuri exercitate de procurorii Tudor Gratii și Ion Crișciuc, precum și de ofițerii INI Adrian Boz și Vitalie Moraraș, alături de pretinse ilegalități ale angajaților Penitenciarului nr. 11 Bălți, nu sunt susținute de probe. Verificarea materialelor a arătat că escortarea, audierile și acțiunile organelor de urmărire penală au fost efectuate în mod legal, unele audieri fiind documentate audio-video, iar administrația penitenciarului a confirmat că Pavlioglo nu a reclamat maltratări și nu a solicitat îngrijiri medicale. În lipsa unor date obiective care să confirme, ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 15 februarie 2019 a fost menținută. Plângerea depusă în temeiul art. 313 Cod de procedură penală a fost respinsă prin încheierea judecătorului de instrucție din 11 octombrie 2019 (f.d. 111–140, vol. VI).

35. Martorul Robert Curea, audiat în cadrul urmăririi penale, a declarat că locuiește în scara vecină unde a fost depistat cadavrul. La 09 decembrie 2016, în jurul orei 21:00, Lucașciuc l-a telefonat și i-a spus că vine în vizită. În aproximativ 10–15 minute, Lucașciuc a ajuns la domiciliul martorului și a consumat drog prin „bulbulator”, după care a plecat. Ulterior, Ana Ceban, care venise la el în vizită, l-a întrebat despre Lucașciuc, iar la solicitarea ei, Curea l-a sunat din nou pe acesta. După aproximativ 10 minute, Lucașciuc a revenit, îmbrăcat în pantaloni sportivi cu două dungii albe, hanorac negru cu glugă și inscripția „smile”, scurtă albastră cu glugă și bocanci negri, a intrat în bucătărie și a consumat cu Ana din nou drog. În jurul orei 02:00, Lucașciuc a spus că trebuie să plece acasă. După plecarea lui, Curea a comandat un taxi și a mers la stația de alimentare, de unde a cumpărat încă doi litri de bere, revenind acasă în jurul orei 03:30. La scurt timp, Lucașciuc l-a sunat și i-a spus că vine la el „pentru că are ceva să-i spună”. Când a intrat în apartament, era nervos, a fumat

din „bulbulator” și a povestit că în scara blocului a auzit gălăgie din apartamentul lui Victor Sîrbu, că a mers acasă după o bătă și un pistol, apoi a revenit la Sîrbu și „i-a liniștit pe toți”, afirmând că „i-a speriat pe toți”. Lucașciuc era agitat și parcă „nu se simte în apele lui”. Ulterior, Lucașciuc a spus că merge până acasă, iar după 6–7 minute s-a întors, fiind îmbrăcat în pijamă, dar purtând aceeași scurtă și aceeași bocanci. Ana Ceban nu mai era. Cei doi au consumat bere până în jurul orei 05:00, după care Lucașciuc a plecat. A doua zi, ambii au fost audiați de poliție. După audiere, Lucașciuc l-a chemat pe el deoparte și i-a spus că „a scris prostii la poliție” și că, dacă va fi întrebat pe viitor, să declare că nu Lucașciuc l-a telefonat să vină în ospetie, ci că Curea l-a sunat pe Lucașciuc pentru a o scoate pe Ana Ceban din apartament, iar după ce au scos-o pe Ana afară, Lucașciuc nu ar mai fi revenit. Curea a declarat că le-a comunicat anchetatorilor ceea ce l-a rugat Lucașciuc. El a adăugat că, în iunie 2017, s-a întâlnit cu Igor Lucașciuc, tatăl inculpatului, care i-ar fi cerut să mențină declarațiile inițiale și să nu le modifice. Curea a mai declarat că i-a dăruit lui Lucașciuc, cu câteva zile înainte de incident, un cuțit cu mâner negru și deschidere la buton, iar anterior văzuse la acesta și un cuțit tip brici, pe care îl purta de obicei în buzunarul din dos al scurtei, în partea stângă. El a precizat că în noaptea incidentului nu a observat vreun cuțit asupra lui Lucașciuc, deoarece acesta se dezbrăcase în holul apartamentului. De asemenea, în noiembrie 2016, Lucașciuc i-a arătat un pistol negru, tip „baraban”, cu cartușe și țevă ghintuită. (f.d.139-141, vol. I). Potrivit procesul-verbal al ședinței de judecată, procurorul a înaintat demersuri repetate pentru a asigura prezența lui Robert Curea, însă acesta se afla peste hotarele țării, ceea ce a făcut imposibilă aducerea sa silită. În aceeași situație se aflau și martorii Ana Ceban, Svetlana Vetrovoia, Ruslan Godorencu și Renat Niculcea, audiați anterior în cadrul urmăririi penale, dar care nu se aflau pe teritoriul Republicii Moldova la momentul judecării. Instanța a respins demersurile procurorului privind acordarea unui termen suplimentar pentru asigurarea prezenței acestor martori (f.d. 188–200, vol. VI; f.d. 68–71, vol. VII).

36. Martorul Serghei Șevciuc a declarat că locuiește în scara nr. 3 a blocului de pe str. Independenței 72 – scara vecină cu scara nr. 2 unde a fost depistat cadavrul. În 2016 poliția a ridicat de la el toate înregistrările video ale camerei de supraveghere instalate la scara nr. 03, cameră montată împreună cu un vecin pentru supravegherea parcării și a drumului din fața blocului. El a precizat că nu a vizionat personal imaginile, întrucât au fost preluate integral de polițiști, și că știe doar că ora afișată pe înregistrări nu corespundea anotimpului, însă data era corectă (f.d. 107, vol. I; 104, vol. VII). Potrivit procesului-verbal din 12 decembrie 2016, pe înregistrările ridicate, fișierul 10_01_H_122016040000.avi, se consemnează momentele în care o persoană identificată ca Anatolie Lucașciuc apare intrând și ieșind din scara nr. 03 în intervalul 03:17–04:14 (f.d. 35–40, vol. II).. La vizualizarea CD-urilor, instanța a constatat lipsa fișierului video 9_01_H_122016033000.avi (f.d. 73 verso, vol. VII).

iv. măsurile speciale de investigație

37. Prin procesele-verbale ale măsurilor speciale de investigație s-a constatat că, urmare a interceptării comunicațiilor telefonice purtate de către Anatolie Lucașciuc, prin intermediul cartelelor SIM253 și721, au fost fixate discuții despre comercializarea drogurilor diferitor consumatori de droguri (f.d. 99–173, 213–226, 240, vol. III).

38. Prin procesul-verbal de redare a convorbirilor telefonice din 15 noiembrie 2018 s-a constatat discuția între Anatol Lucașciuc (.....908), și Dana Ceaicovschi (.....144). În cadrul convorbirii, Anatol Lucașciuc a spus: „Если я до утра не доживу, это тоже не важно будет из-за чего” („Dacă nu ajung până dimineață, nu va mai conta din ce cauză”) și „А не то что, я все равно весь в крови” („Și nu contează, oricum sunt plin de sânge”) (f.d. 146, vol. IV).

39. Prin procesele-verbale ale măsurilor speciale de investigație s-a constatat că, urmare a interceptării comunicațiilor telefonice purtate de Igor Lucașciuc prin intermediul cartelei SIM cu numărul512, au fost înregistrate mai multe convorbiri. Prin procesul-verbal de redare a convorbirilor telefonice din 19 noiembrie 2018 s-a stabilit că discuția a avut loc între Igor Lucașciuc (nr.512) și Vadim Gligor (nr.888). În cadrul convorbirii, Igor Lucașciuc a menționat că „pe dosar merge Botnari” și că „el doar era în căutare... dosarul lui disjuns... acum se află în izolator”, iar Vadim Gligor i-a replicat: „nu pot ei așa să-l audieze în calitate de martor”. În continuare, Vadim Gligor i-a comunicat: „pe Pavlioglo l-au achitat ... de la procurori s-a scăpat vorba că ar fi bine pentru Pavlioglo să nu contesteze mai departe și să se dea declarațiile pe Lucașciuc”, la care Igor Lucașciuc a întrebat: „Care declarații pe Lucașciuc?”, iar Vadim Gligor a răspuns: „Privind omorul, stai oleacă, da și are zice că, Pavlioglo știe de asta și nu vrea să dea declarații, de aceea și practic i-au făcut dosarele estea lui Pavlioglo, tu înțelegi și se face”. Igor Lucașciuc a spus: „multe cazuri is diferite, legate anume de omorul acela”, iar Vadim Gligor a adăugat: „am vrut să mă duc mine să-l întreb pe Pavlioglo și să vorbesc cu dânsul... când l-au reținut atunci primăvara, și-au grăit cu dânsul”. (f.d. 63–64, vol. IV).

40. La 05 decembrie 2018, în temeiul autorizației emise de instanța de judecată, în automobilul de model Toyota Yaris, utilizat de Anatolie și Igor Lucașciuc, a fost instalat un mijloc tehnic special de interceptare ambientală, controlat prin postul de telefonie mobilă cu numărul +.....726. Înregistrările au fost realizate în mod continuu și stocate pe suport digital, fiind ulterior redată în procesele-verbale din:

a) 17 decembrie 2018, stenograma nr.01- discuțiile au avut loc între Anatol Lucașciuc și Igor Lucașciuc. În cadrul convorbirii, Anatol Lucașciuc a spus: „Слышишь, так какую одежду сжигал” („Auzi, deci ce haine ai ars”), iar Igor Lucașciuc a răspuns: „А хрен его знает, кто-то видел, как я сжигал одежду, понимаешь, что я был на озере, я не помню, как он там писал... но, короче, как он сказал Вадиму, он хочет сделать очную ставку между мной и этим человеком, который давал показания”

(„Dracu-l știe, cineva a văzut cum am ars hainele, înțelegi, eu am spus că eram la lac, nu-mi amintesc cum a scris el acolo... dar, pe scurt, cum i-a spus lui Vadim, el vrea să facă o confruntare între mine și acel om care a dat declarații”). Igor Lucașciuc a adăugat: „Ну это мог дать показания Струц, из всех, которых я знаю” („Asta putea să o spună Struț, dintre toți pe care îi cunosc”). Anatol Lucașciuc a întrebat: „Так шо, Струц в стране?” („Deci, Struț e în țară?”), iar Igor Lucașciuc a replicat: „Что ты делал на озере, ты кому-то говорил, куда ты ходил на озеро?” („Ce ai făcut la lac, ai spus cuiva unde ai fost la lac?”). Anatol Lucașciuc a afirmat: „Да, вообще ни с кем не говорил” („Da, în general nu am vorbit cu nimeni”). Igor Lucașciuc a întrebat: „Откуда этот узнал?” („De unde a aflat acesta?”), iar Anatol Lucașciuc a răspuns: „Не знаю” („Nu știu”). Igor Lucașciuc a continuat: „Тогда конкретно, какую одежду ты сжигал? Тогда был декабрь, два года назад” („Atunci concret, ce haine ai ars? Atunci era decembrie, acum doi ani”), iar Anatol Lucașciuc a spus: „На озеро вообще тогда не ходил” („La lac atunci deloc nu am fost”). Ulterior, Igor Lucașciuc a spus: „Может, ему надо себя отмазывать; если это Саша Струц, можно сказать, что он себя отмазывает, даёт показания” („Poate vrea să se apere; dacă e Sașa Struț, poate spune că se justifică, dă declarații”), iar Anatol Lucașciuc a răspuns: „Он полгода назад уехал в Германию” („El a plecat în Germania acum jumătate de an”). Igor Lucașciuc a adăugat: „Понимаешь, в тот вечер было холодно, и озеро было замёрзшее” („În seara aceea era frig și lacul era înghețat”). Anatol Lucașciuc a spus: „Я не помню” („Eu nu țin minte”), iar Igor Lucașciuc a continuat: „Ну, ты доброе дело сделал, ты зашел к Вите, знаешь, что он алкоголик, шёл бы к себе домой” (variantă orală). Mai departe, Anatol Lucașciuc a spus: „Да, на следующий день было бы три жмурика” („Da, a doua zi ar fi fost trei morți”), iar Igor Lucașciuc a replicat: „Да мне пофиг, пускай будет три жмурика. А кто мог дать показания, Витя или Струц, они все пьяные были” („Nu-mi pasă, să fie trei morți. Cine putea da declarații — Vitea sau Struț — toți erau beți”). Igor Lucașciuc a continuat: „Если Струц начнёт давать показания...” („Dacă Struț începe să dea declarații...”), iar Anatol Lucașciuc a completat: „...я ему бошку порву” („...îi rup capul”). Igor Lucașciuc a întrebat: „А Сергей?” („Dar Serghei?”), la care Anatol Lucașciuc a răspuns: „Он бы не стал давать показания, нет смысла, сто пудов” („El nu ar fi dat declarații, nu are sens, sută la sută”). La final, Igor Lucașciuc a întrebat: „А что показывают записи?” („Dar înregistrările ce arată?”), Anatol a spus: „Практически ничего” („Practic nimic”). (f.d. 187, vol. IV).

b) stenograma nr. 02, discuțiile au avut loc între Igor Lucașciuc și Anatolie Lucașciuc. În cadrul convorbirii, Igor Lucașciuc a întrebat: „А Струц как может увидеть, если он спал у Вити пьяный, они лежали там в постели?” („Cum putea Struț să vadă, dacă dormea la Vitea beat, erau culcați acolo în pat?”). Igor a întrebat: „На одном допросе ты дал показания, что видел Струца с ножом?” („La un interogatoriu ai declarat că l-ai văzut pe Struț cu cuțitul?”), iar Anatolie a răspuns: „Да” („Da”). Igor a continuat: „А сейчас ты так же заявил?” („Acum tot așa ai declarat?”), la

care Anatolie a răspuns: „Нет, я сказал...” („Nu, eu am spus...”). Igor a adăugat „А зачем такие показания, сначала одну фигню говоришь, потом другую, ты же понимаешь, они будут тебя ловить на этом” („Dar de ce asemenea declarații, spui una și apoi alta, tu înțelegi că te vor prinde pe asta”). Ulterior, Igor a întrebat: „А может быть Света сказала?” („Poate a spus Sveta?”), la care Anatolie a răspuns: „Откуда у них такая информация?” („De unde au ei asemenea informații?”). Igor a precizat: „Света была пьяная, что она могла видеть” („Sveta era beată, ce putea ea să vadă”), iar Anatolie a adăugat: „Дело в том, что он сначала к ней подошёл, а потом ко мне” („Ideea e că el mai întâi s-a apropiat de ea, apoi de mine”). Igor a încheiat acest pasaj spunând: „Это только дело Мазура” („Asta e doar treaba lui Mazur”). În continuare, Igor Lucașciuc a întrebat: „Ты с Серёгой виделся последнее время?” („Te-ai întâlnit recent cu Serghei?”), la care Anatolie Lucașciuc a răspuns: „Да, я с ним разговаривал, когда мы постоянно виделись, он сказал, что у него всё нормально, всё такое и про понедельник, то что мы с ним как были друзьями, так и останемся” („Da, am vorbit cu el, când ne vedeam des, mi-a spus că totul e bine și că rămânem prieteni, ca și până acum”). Igor a întrebat: „Вы же в тот вечер встречались?” („V-ați întâlnit în seara aceea?”), iar Anatolie a răspuns: „Ну да” („Da, ne-am întâlnit”). Igor a continuat: „И что ты ему говорил?...Ты ему говорил за...” („Și ce i-ai spus?... i-ai spus despre...”), iar Anatolie: „Нет..., он сам всё прекрасно понимал...” („Nu..., el înțelege foarte bine...”). La finalul înregistrării, Igor a întrebat: „Так ты помнишь, с кем ты говорил ночью?” („Îți amintești cu cine ai vorbit noaptea?”), iar Anatolie a spus: „Я помню...” („Îmi amintesc...”). Igor a continuat: „А что ты говорил в камере?” („Și ce ai spus în cameră?”), iar Anatolie a răspuns: „Почти не хера” („Aproape nimic”). Discuția s-a încheiat prin schimbul de replici: „Толя, это может быть предположения — Струц, Войтенко, но Войтенко навряд ли, она не стукачка” („Tolia, pot fi presupuneri — Struț, Voitenko, dar Voitenko, greu de crezut, ea nu e denunțatoare”), la care Anatolie a replicat: „Эй, не стукачка, знаешь ты” („Hei, nu e denunțatoare, știi tu”), iar Igor a încheiat: „Или может быть стукачка” („Sau poate totuși e denunțatoare”) (f.d. 208, vol. IV)

c) stenograma nr. 03, discuțiile au avut loc între Igor Lucașciuc și Anatolie Lucașciuc. La începutul convorbirii, Anatolie Lucașciuc a spus: „Давай сейчас пойдём к Серёже и поговорим” („Hai acum să mergem la Serghei și să vorbim”), iar Igor Lucașciuc a replicat: „Но учти, я не уверен, слишком у них мягко прошло, как бы это не было подставы Сереже, что не будь пообещали” („Dar ai grijă, nu sunt sigur, totul la ei a mers prea ușor, să nu fie o înscenare pentru Serghei, poate i-au promis ceva”). Anatolie a răspuns: „Сдаст меня с потрохами, и тогда выпустят его, я тоже так думаю” („Mă va da de gol cu totul și atunci o să-l elibereze, și eu cred la fel”). Igor Lucașciuc i-a spus: „Только не торопись с ним, поговоришь спокойно” („Doar nu te grăbi cu el, vorbește calm”), iar Anatolie a răspuns: „Если что, включи на громкое и пускай барабанит, я понял” („Dacă e ceva, pune-l pe difuzor și lasă-l să spună ce vrea, am

înțeles”). Igor a continuat: „Пообщайтесь, я уверен” („Vorbim, sunt sigur”), iar Anatolie: „Так он и мне говорил то же самое, по ходу он в мусорку попал” („Și mie mi-a spus același lucru, probabil a căzut în plasă”). Igor Lucașciuc a spus: „Хорошо, почему это не было раньше, почему это появляется уже позже?” („Bine, dar de ce nu a apărut asta mai devreme, ci abia acum?”), iar Anatolie a răspuns: „Через два года” („După doi ani”). Igor a continuat: „Через два года где он был до сих пор... понимаешь, откуда это появилось? Задай вопросы ему, с кем он общался, прокурором или с полицией, кто с кем...” („Timp de doi ani unde a fost până acum... înțelegi, de unde a apărut asta? Întreabă-l cu cine a vorbit, cu procurorul sau cu poliția, cine cu cine...”). Anatolie a replicat: „Да на хрена, какая разница, что кричишь?” („La ce bun, care e diferența, de ce țipi?”), iar Igor i-a răspuns: „Да всё равно записывают, этот по шипениям, они записывают, ты понял, я же лучше знаю” („Oricum înregistrează, asta după șuierături, ei înregistrează tot, tu înțelegi, eu știu mai bine”). În continuare, Igor Lucașciuc i-a spus: „Ты понимаешь, от лишнего движения, сколько нервов, сколько лет из жизни может забрать, потому что когда объясняешь умным людям или ... сиди дома, нет, ... всю ночь гудит” („Tu înțelegi, o mișcare greșită poate lua ani din viață, când explici la deștepti... stai acasă, nu, ... toată noaptea se distrează”). Anatolie a răspuns: „Что ты опять завёлся?” („De ce iar te-ai enervat?”). Igor i-a spus: „Эй, завёлся, если бы ты сидел дома, то ничего не было” („Ei, dacă stăteai acasă, nimic nu s-ar fi întâmplat”). Ulterior Igor la întrebat pe Anatolie: „Ты с Серёжей что-то имел?” („Ai avut ceva cu Serghei?”), iar Anatolie a răspuns: „Нет, мы с ним не ссорились, ничего. Они тоже, его ждут, он пять минут назад дома был” („Nu, nu ne-am certat, nimic. Și ei îl așteaptă, el era acasă acum cinci minute”). Igor a încheiat discuția: „Ну, может, дома, не хочет ни с кем разговаривать. Оставляем на завтра, Толя” („Poate e acasă, nu vrea să vorbească cu nimeni. Lăsăm pentru mâine, Tolia”) (f.d. 209, vol. IV).

e) 19 decembrie 2018, stenograma nr.01, discuțiile au avut loc între Igor Lucașciuc, Anatolie Lucașciuc și Serghei Pavlioglo. Convorbirea a început printr-un schimb scurt de saluturi, Pavlioglo a intervenit imediat, precizând că „Они меня с шести утра ищут” (ei mă caută de la ora șase). La întrebarea lui Igor – „Кто?” (Cine?) – Pavlioglo a răspuns: „Этот Марин, понял, они вызвали меня на половина восьмого” (Marin, ai înțeles, m-au chemat la ora șapte și jumătate). Anatolie a completat: „Ну да, хотели тебя сейчас...” (Da, au vrut să te cheme chiar acum), iar Pavlioglo a adăugat: „Да, очень они хотят, чтобы я дал показания” (Da, tare vor ca eu să dau declarații)...iar Anatolie a intervenit cu următoarea indicație: „Слышишь, я тебе одно точно могу сказать: помнишь, мы бухали с тобой, бухали шестнадцатого году перед Новым годом — можно сказать, что в этот вечер были вместе” (Ascultă, îți pot spune sigur: ține minte, noi am băut împreună în anul 2016, iarna, înainte de Anul Nou — poți spune că în seara aceea am fost împreună). Pavlioglo a replicat: „Очная ставка будет по-любому, при адвокате, по ходу и что мне делать?” (Confruntarea va fi oricum, cu avocatul, și eu ce trebuie să fac?), iar Igor i-a explicat: „Да, на

ней зададут тебе вопросы, ты ответишь: я не помню, не видел, мы с ним много раз встречались и выпивали” (Da, îți vor pune întrebări și tu răspunzi: nu țin minte, ne-am văzut de mai multe ori și am băut). Anatolie a intervenit: „Много о чем говорили” (Am vorbit despre multe lucruri)... „Может быть, он просто мне рассказывал, как что случилось” (Poate doar mi-a povestit ce s-a întâmplat). Ulterior, Igor Lucașciuc i-a spus lui Pavlioglo: „Так ты не отказывайся от очной ставки, пусть делают очную ставку” (Să nu refuzi confruntarea, lasă-i să o facă), iar Anatolie spunând: „Тебе нужно доказать, что твои показания не правдивы, и мне нужно доказать, что твои показания не правдивы” (Trebuie să dovedești că declarațiile tale nu sunt adevărate, iar eu trebuie să dovedesc același lucru). În continuare, Anatolie a menționat: „Он у меня просит вещи на экспертизу” (Îmi cere hainele pentru expertiză)... „Я могу вообще сказать, что эти вещи остались на тюрьме, а где они — ищите по всем промзонам” (Pot spune că hainele au rămas în pușcărie, iar unde sunt — să caute prin toate zonele industriale). Igor a intervenit, întrebându-l pe Pavlioglo: „Когда тебя допрашивали, свидетели были, фотографировали или снимали?” (Când te-au interogat, au fost martori, te-au fotografiat sau filmat?), la care Pavlioglo a răspuns: „Снимали на видеокамеру” (Au filmat). Mai târziu, Igor a revenit cu o altă întrebare: „А тебя кто выдергивал из тюрьмы?” (Cine te-a scos din pușcărie?), iar Pavlioglo a spus: „Морараш” (Moraraș)... În continuare, Igor i-a indicat lui Pavlioglo: „Чтобы никто не догадался, скажи, что в середине декабря 2016 года ты приезжал к Анатолию. (Ca nimeni să nu-și dea seama, spui că la mijlocul lunii decembrie 2016 ai venit la Anatolie). Anatolie a continuat: „ Не помню дату... Перед тем как я улетел в Грузию, мы встретились в центре, ты зашёл в чайную, там мы выпили, потом были у Моряра, потом зашли к Игорю и опять выпили, потом взяли пиво и у тебя шлепнули, потом я пошёл домой” („Nu țin minte data... Înainte ca eu să plec în Gruzia, ne-am întâlnit în centru, ai intrat la ceainăria aceea, acolo am băut alcool, apoi am fost la Morari, apoi am intrat la mine și am băut din nou, după care am luat bere și am băut la tine acasă, iar apoi eu am plecat). Igor Lucașciuc a subliniat apoi: „Ты можешь сказать, что пил с Анатолием перед его отъездом в Грузию, но он уехал 18 декабря. Разговоров об убийстве не было. Второе — напиши жалобу в прокуратуру, что тебя допрашивали без адвоката” (Poți să spui că ai băut cu Anatolie înainte ca el să plece în Gruzia, dar el a plecat pe 18 decembrie. N-a fost nicio discuție despre omor. Al doilea lucru — scrii plângere la Procuratură că ai fost audiat fără avocat). Pavlioglo a răspuns scurt: „Не надо” (Nu trebuie), iar Igor a replicat: „Скажи то, что я тебе сказал. Ты просто скажешь, что тебя заставили сказать, что Толик виновен... если начнут грузить, включи диктофон” (Spune ceea ce ți-am spus eu. Spui că te-au forțat să declari că Tolik e vinovat... dacă încep să te preseze, pornește reportofonul). Convorbirea s-a încheiat prin replica finală a lui Igor Lucașciuc: „Ты не переживай, мы поедем в Генеральную прокуратуру, жалобу накатаем” (Nu-ți face griji, mergem la Procuratura Generală și depunem plângerea) (f.d. 210–212, vol. IV)

f) stenograma nr. 02, discuțiile au avut loc între Igor Lucașciuc, Anatolie Lucașciuc și Pavlioglo Serghei. Igor Lucașciuc i-a spus lui Pavlioglo: „Ты предупреждён, типа” (Ești avertizat, așa, în principiu), iar Anatolie Lucașciuc a completat: „Об уголовной ответственности” („Cu privire la răspunderea penală”). Igor i-a explicat lui Pavlioglo ce trebuie să declare: „Ты скажешь, я не хочу давать ложные показания, понимаешь, потому что в данном случае ты тоже будешь предупреждён” („Spui: nu vreau să dau declarații mincinoase, înțelegi, pentru că și tu vei fi avertizat”). Anatolie a adăugat: „Ну да, ты говоришь, что вот это, вот это” („Da, spui că asta și asta”). Pavlioglo a intervenit: „Не про одежду, не про ...” („Nici despre haine, nici despre ...”). Ulterior, Igor a menționat: „Они очень уверены, что ты дашь показания” (Ei sunt siguri că vei da declarații), iar Pavlioglo a confirmat: „Ну да” (Da). În alt fragment al convorbirii, Anatolie a spus: „Да, типа им, чтобы они там рылись в водокачке” (Da, ca ei să sape acolo, la stația de apă), adăugând: „Нету смысла” (Nu are rost), Igor a comentat: „Водокачка вся полная дерьмом” (f.d. 213–214, vol. IV).

g) stenograma nr. 03, discuțiile au avut loc între Igor Lucașciuc, Anatolie Lucașciuc și Pavlioglo Serghei. Pavlioglo a întrebat cum vor proceda la procuratură, iar Igor i-a explicat că urmează să intre singur, după ce ei „se consultă cu Vadim”. Pavlioglo a întrebat dacă există temeii pentru a-l aresta („как бы арестовывать меня, у них нету оснований?”), iar Igor și Anatolie i-au răspuns că „вообще нету” („deloc”). Pavlioglo a spus că se gândea ce întrebări i se vor pune și cum să răspundă, iar Igor l-a instruit: „ты скажи, что вы встречались и выпивали перед его поездкой в Грузию” („spui că v-ați întâlnit și ați băut înainte ca el să plece în Gruzia”). Anatolie a confirmat: „И всё” („Și atât”). Igor i-a indicat apoi să declare că la 18 octombrie a fost chemat de inspectorii INI, iar Pavlioglo a completat: „В прокуратуру КОКС” („La procuratura COCS”). Când s-a discutat despre identitatea persoanei care l-ar fi dus la procuratură, Igor i-a spus să declare numele „Boz”, iar Anatolie a întrebat dacă este „Андриан Боз?”. Pavlioglo i-a corectat pe ambii: „Нет, нет, был Морараш Виталий, который забрал меня и увёз в прокуратуру” („Nu, nu, a fost Vitalie Moraras, care m-a luat și m-a dus la procuratură”), iar Igor a confirmat: „Вот, этот Виталий Морараш был” („Da, acesta Moraraș Vitalie a fost”) (f.d.214, vol IV).

h) stenograma nr. 04, discuțiile au avut loc între Igor Lucașciuc, Anatolie Lucașciuc, Pavlioglo Serghei și avocatul Vadim Gligor. Pavlioglo a relatat că la el „пришли вдвоём — он и Боз, с этими телефонами” (au venit amândoi — el și Boz, cu telefoanele), spunându-i că „ты застрял, тебе такой срок, маме такой срок” (ai încurcat lucrurile, ție un asemenea termen, mamei tale un asemenea termen). El a precizat că aceștia veneau „две недели, каждый день” (două săptămâni, în fiecare zi). Avocatul Vadim Gligor l-a instruit, spunându-i: „Ага, и скажи ещё — несколько раз, несколько раз, понял?” („Și să spui că au venit de mai multe ori, de mai multe ori, ai înțeles?”) Pavlioglo zice: „Раз 10” („De vrio 10 ori”). Gligor i-a mai indicat să declare și: „И что, тебя бил этот Боз, ты боялся,

не мог никому об этом сказать, потому что тебя в камере закрыли, понял?” („Și spui că Boz te-a bătut, că ți-a fost frică, că nu ai putut spune nimănui pentru că te-au închis în celulă, ai înțeles?”). Pavlioglo a întrebat: „Били где, в тюрьме или в прокуратуре?” („Unde spun că m-au bătut – în pușcărie sau la procuratură?”), iar Gligor i-a răspuns: „В тюрьме, в тюрьме” („În pușcărie, în pușcărie”). Pavlioglo a întrebat: „А кто бил?” (Și cine m-a bătut?), iar Gligor i-a indicat: „Боз и Морараш” (Boz și Moraraș)... „Боз с этим бил, всё — Боз и Морараш, они били, чтобы ты дал показания, потом тебя оправдают по другому делу, понял?” („Boz și celălalt, toți — Boz și Moraraș, te-au bătut ca să dai declarații, apoi te achită pe celălalt dosar, ai înțeles?”). Pavlioglo a confirmat: „А так и было, только то, что не били” („Așa a fost, doar că nu m-au bătut”), iar Igor Lucașciuc a întărit versiunea: „Били, били” („Da, m-au bătut”) „били за лицо, крутили руки” („m-au lovit peste față, mi-au sucit mâinile”) Gligor adaugă: „Да-да, за лицо... короче, предпринимали пытки, чтобы заставить дать показания, в конечном итоге я вынужден это сделать” (Da, da, peste față... în general, au aplicat tortură ca să te constrângă să dai declarații, iar în cele din urmă sunt nevoit să fac asta.) Igor Lucașciuc i-a spus: „Ты перепишешь всё, запомнишь всё — вот это и скажешь” (Tu vei rescrie tot, vei ține minte tot — asta vei spune). „Они тебя били... что они к тебе имеют, почему этот отдел занимается телефонами?” (Te-au bătut... ce treabă au ei cu tine, de ce se ocupă acest departament de telefoane?). Pavlioglo a răspuns: „При чём тут они, телефонами занимались отдел полиции” (Ce treabă au ei, telefoanele erau făcute de poliție)(f.d. 215–217, vol. IV).

v. poziția succesorului victimei

41. Succesorul legal al părții vătămate, Lidia Cebotari, audiată în cursul urmăririi penale și în ședința de judecată, a declarat că fiul său, Vitalie Cebotari, anterior a avut un conflict cu Anatolie Lucașciuc, pe care îl cunoștea personal și pe care ea l-a recunoscut ulterior în fotografia prezentată de procuror. În seara de 09 decembrie 2016, Vitalie a fost sunat și chemat în ospeție la „Planul Nou”, a plecat de acasă și nu s-a mai întors. Dimineata, poliția i-a comunicat că a fost găsit mort în scara blocului de pe str. Independenței 72, culcat pe spate și fără urme de sânge. Ea a presupus că a fost ucis în alt loc și adus acolo. Ea a menționat că scurta fiului nu avea glugă, deși una era găsită alături, și că moartea a fost cauzată de o plagă înjunghiată. La Procuratura Bălți i-au fost citite declarațiile lui Lucașciuc, care ar fi recunoscut fapta și ar fi spus că a aruncat cuțitul în „Vodocacică”.(f.d. 59, vol. I; 80–83, vol. VII). După decesul acesteia, la 24 martie 2021, instanța a admis cererea și a recunoscut-o pe Nastas Cristina, sora victimei, în calitate de succesor legal și parte civilă (f.d. 166, vol. VI).

vi. alte probe

42. Prin solicitarea adresată operatorului de telefonie mobilă S.A. „Orange” (mun. Chișinău, str. Alba Iulia 75), au fost ridicate și anexate la dosar descifrarile convorbirilor telefonice și ale apelurilor de intrare-ieșire, naționale și

internaționale, pentru perioada 08–18 decembrie 2016, aferente următoarelor numere de telefon:253,093,847,734 și802 (f.d. 1–27, vol. III). Prin raportul de analiză operațională nr. INI/8-9455, din 11 septembrie 2017, au fost sistematizate conexiunile telefonice pentru numerele253 și721, utilizate de Anatolie Lucașciuc în perioada 10-17 decembrie 2016 (f.d. 46–63, vol. III).

d. Sentința

43. Prin [sentința](#) Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța, din 18 ianuarie 2023, Anatolie Lucașciuc a fost găsit vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și condamnat la 13 ani de închisoare. Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind încasate de la Anatolie Lucașciuc în beneficiul Cristinei Nastas suma de 50.000 de lei cu titlu de prejudiciu material și 100.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. Cerințele procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată au fost admise parțial, fiind încasată de la Anatolie Lucașciuc în beneficiul statului suma de 19.451 de lei.

44. Instanța a reținut că declarațiile martorilor Victor Sîrbu, Tatiana Voitenco și Serghei Pavlioglo, date în cursul urmăririi penale, sunt veridice, se coroborează între ele și, analizate în ansamblul probelor, demonstrează că, în noaptea de 10 decembrie 2016, în apartamentul lui Sîrbu Victor s-a produs un conflict între Cebotari Vitalie, Sîrbu, Voitenco și Struț, la care a intervenit și inculpatul Lucașciuc. Martorul Sîrbu a observat asupra inculpatului un cuțit cu mâner închis la culoare, prevăzut cu două găuri pentru degete, iar Lucașciuc i-a spus: „acuș eu o să-l tai pe Cebotari Vitalie”. Descrierea mânerului corespunde obiectului care a produs plaga înțepat-tăiată din regiunea spatelui victimei, conform raportului de expertiză, care a stabilit că leziunea a fost provocată cu un obiect tăios-ascuțit, posibil lama unui cuțit. Ulterior conflictului, inculpatul a intrat în apartamentul lui Sîrbu „speriat și tremurând”, afirmând: „Я заперзал Виталика”, aspect confirmat și de martora Voitenco, care a relatat că acesta a spus „Я его подрезал – что делать?”. Martorul Pavlioglo a declarat că însuși Lucașciuc i-a povestit că „a omorât o persoană”, explicând modul în care a intervenit în conflict și a lovit victima cu cuțitul. Instanța a mai reținut acțiunile inculpatului de a ascunde urmele infracțiunii, întrucât, potrivit declarațiilor lui Pavlioglo, acesta afirmase că „a ars hainele și a aruncat cuțitul” în iazul de la vale de cămin. Aceste împrejurări sunt confirmate prin convorbirile interceptate dintre inculpat, tatăl acestuia și martori, din care rezultă discuții despre nimicirea hainelor, aruncarea obiectului și coordonarea declarațiilor.

45. În raport cu argumentele apărării privind ora și locul comiterii infracțiunii, instanța a reținut că acestea sunt infirmate integral prin ansamblul probelor. Declarațiile martorilor Victor Sîrbu, Alexandru Struț și Tatiana Voitenco au confirmat că altercația a început la 10 decembrie 2016, în jurul orei 03:00, în apartamentul lui Sîrbu de pe str. Burebista nr. 57. Ulterior, inculpatul și victima au părăsit imobilul, iar Cebotari s-a deplasat spre direcția magazinului „Vivat”,

către str. Independenței nr. 72 — distanțe confirmate de martorul Vladislav Buga, care a arătat că apartamentul lui Sîrbu se află la aproximativ 50 de metri de locuința surorii sale din scara unde a fost găsit cadavrul, iar domiciliul lui Coșulean se află la circa 100 de metri de locul conflictului. Declarațiile inculpatului privind deplasările sale au fost contradictorii: în faza urmăririi penale el a afirmat că a ajuns la Robert Curea la ora 04:15, unde a stat aproximativ 30 de minute și a plecat la 04:55, pe când în ședința de judecată a susținut că s-ar fi întors acasă între orele 06:00–08:00. Aceste afirmații au fost contrazise mama inculpatului, Galina Lucașciuc, care a declarat că fiul său lipsise doar câteva minute, precum și de înregistrările video analizate de instanță: fișierul 10_01_H_122016040000.avi surprinde la ora 04:14:47 ieșind din scara nr. 03 a casei nr. 72 de pe str. Independenței o persoană cu glugă, al cărei aspect fizic corespunde inculpatului, ceea ce demonstrează că Lucașciuc intrase în apartamentul lui Curea în jurul orei 04:00. Raportul de expertiză medico-legală nr. 01 din 09 ianuarie 2017 a stabilit că decesul survenise cu 9–12 ore înainte de examinarea cadavrului și că, după producerea plăgii penetrante, victima putea parcurge doar o distanță redusă, compatibilă cu cei aproximativ 123 m dintre locul conflictului și locul depistării cadavrului. Coroborând aceste probe, instanța a constatat cu certitudine că omorul a fost comis în intervalul 03:00–04:00, în perimetrul străzilor Burebista nr. 57 și Independenței nr. 72, susținerile apărării fiind nefondate și pur declarative.

46. În privința hainelor prezentate de apărare, instanța a reținut că acestea, o scurtă neagră cu glugă, o vestă gri deschis cu glugă și o pijamă albastră combinată cu gri deschis, nu corespundeau probelor administrate și nu au fost prezentate în cursul urmăririi penale. Martorii Victor Sîrbu și Alexandru Struț au declarat că inculpatul purta în acea noapte o scurtă închisă la culoare și costum sport sau blugi, inculpatul afirmase că era îmbrăcat în pijamă și scurtă neagră, iar mama acestuia a declarat că el plecase de acasă în scurtă albastră. Aceste neconcordanțe, coroborate cu lipsa oricărei certitudini privind proveniența și păstrarea obiectelor depuse după șase ani, au determinat instanța să le considere neconcludente, respingându-le ca probe.

e. Apelul și decizia instanței de apel

47. La 30 ianuarie 2023, avocatul Vadim Gligor a declarat apel, solicitând achitarea lui Anatolie Lucașciuc. El a invocat participarea nelegală a procurorului Tatiana Rusu, care, după transfer, a continuat să participe la judecată fără un act de menținere a atribuțiilor, atrăgând nulitatea actelor efectuate. În privința învinuirii, apărarea a ivocat că aceasta este neclară: indică trei locuri posibile (Burebista 57, Independenței 72 și scara nr. 2 a blocului de pe Independenței 72) și două intervale orare contradictorii (02:00, conform declarației lui Pavlioglo de la UP, și 03:00–04:00, potrivit declarațiilor Sîrbu, Voitenco, Struț și Șemerda), fără identificarea mijlocului pretensei fapte, acuzarea oscilând între un „cuțit profesional”, un „cuțit suvenir” și un „obiect tăios

neidentificat”. Cererea de concretizare a învinuirii a rămas nesoluționată. Instanța de fond a preluat rechizitoriul fără analiza probelor, deși declarațiile martorilor esențiali sunt divergente: Sîrbu a dat trei versiuni succesive, Voitenco nu confirmă existența unui cuțit, iar Pavlioglo a retractat declarațiile incriminatorii, afirmând că au fost date sub presiune. Niciun obiect descris de martori nu a fost ridicat, expertizele biologice nu includ obiecte ale inculpatului, hainele acestuia nu au urme relevante, iar obiectele găsite lângă cadavru (căciulă și glugă ruptă) nu au fost examinate. Înregistrările video sunt incomplete și neidentificabile, iar MSI-urile fie includ discuții avocat–client, fie descriu doar presiuni asupra lui Pavlioglo, fără legătură cu omorul. Actele din alt dosar penal, precum cuțitul ridicat lângă VW Polo, sunt nerelevante. Nu există nicio probă care să-l plaseze pe inculpat la comiterea faptei, iar contradicțiile esențiale privind locul, timpul și mijlocul preinsei infracțiuni nu au fost înlăturate.

48. Prin [decizia](#) Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2024 apelul a fost respins și menținută sentința. Instanța de apel a respins argumentele apărării potrivit cărora procesele-verbale de cercetare și confruntare, rapoartele de expertiză, interceptările telefonice, actele privind reținerea și audierea lui Victor Sîrbu, precum și declarațiile martorilor și ale inculpatului administrate în fond ar răsturna constatările primei instanțe, reținând că aceste mijloace de probă nu au fost apte să infirme situația de fapt stabilită, nu au conturat o versiune alternativă credibilă și nu au înlăturat valoarea probantă a materialului care confirmă vinovăția inculpatului.

49. Instanța de apel a respins și critica apărării privind pretinsa nulitate a actelor efectuate în ședințele în care a participat procurorul Tatiana Rusu, reținând că acuzatorul a exercitat atribuțiile prevăzute de art. 53 și art. 320 Cod de procedură penală, iar delegarea sa temporară în funcția de adjunct interimar nu a constituit transfer, nu i-a înlăturat calitatea procesuală dobândită anterior și nu a impus emiterea unei noi dispoziții a procurorului ierarhic superior. În consecință, nu au existat temeiuri pentru aplicarea art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală.

50. Referitor la susținerea inculpatului potrivit căreia învinuirea nu i-ar fi fost clară și ar fi impus reluarea urmăririi penale. Instanța a reținut că ordonanța de punere sub învinuire și traducerea acesteia au fost comunicate și semnate de inculpat și apărător, iar prin ordonanța din 03 martie 2020 cererea a fost respinsă ca neîntemeiată, constatându-se că actul procesual întrunește cerințele art. 281 Cod de procedură penală (vezi § 8).

51. Instanța a reținut că probele cercetate în ansamblu au demonstrat că în noaptea de 10 decembrie 2016, în apartamentul lui Victor Sîrbu din Ocnița, str. Burebista 57, a avut loc un conflict fizic între Vitalie Cebotari, Victor Sîrbu, Tatiana Voitenco și Alexandr Struț, la care a participat și inculpatul, incidentul producându-se în intervalul 03:00–04:00, conform depozițiilor martorilor și declarațiilor inculpatului privind revenirea sa în jurul orei 03:00 de la prietena sa.

Ulterior, inculpatul a afirmat că s-ar fi deplasat la locuința lui Robert Curea de pe str. Independenței 72 scara 03, declarând la urmărirea penală că ar fi ajuns la 04:15, ar fi rămas circa 30 de minute și ar fi revenit la 04:55, iar în ședința de judecată că s-ar fi întors între 06:00–08:00, aspecte apreciate ca fiind contradictorii. Declarația mamei sale, potrivit căreia inculpatul ar fi lipsit doar câteva minute, a fost considerată lipsită de obiectivitate. Înregistrările video au surprins la 04:14:47 o persoană cu glugă ieșind din scara nr. 03 a blocului de pe str. Independenței 72, persoană care, după siluetă și conformație, corespundea inculpatului. Raportul de expertiză medico-legală nr. 01 din 09 ianuarie 2017 a stabilit că momentul decesului se încadra în același interval, iar plaga înțepat-tăiată penetrantă a cutiei toracice ar fi permis victimei să se deplaseze doar pe o distanță redusă înainte de deces.

52. Instanța de apel a reținut că mobilul omorului l-a constituit starea de enervare a inculpatului determinată de refuzul victimei de a se liniști, ceea ce l-a determinat pe Anatolie Lucașciuc să recurgă la acțiuni violente. În timpul conflictului inculpatul a deținut asupra sa un cuțit, fapt confirmat prin declarațiile martorului Victor Sîrbu, care a văzut mânerul unui cuțit de tip profesional și l-a auzit pe inculpat spunând „acuș eu o să-l tai pe Cebotari Vitalie”. Același martor a descris mânerul ca fiind închis la culoare, cu două găuri pentru degete, descriere ce a corespuns cu obiectul indicat de martorul Serghei Pavlioglu, care a relatat că inculpatul i-a spus că victima „nu putea să opună rezistență și deja se înădușea, a scos cuțitul și l-a lovit”. Martorul Veaceslav Șemerda a confirmat că, potrivit lui Victor Sîrbu, în bătaie fuseseră folosite o bită, un pistol și un cuțit. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 423D din 17 februarie 2018, plaga înțepat-tăiată din regiunea spatelui victimei fusese produsă cu un obiect tăios-ascuțit, posibil cu lama unui cuțit cu lățimea de cel mult 2,7 cm și lungimea de cel puțin 9 cm, confirmând natura armei utilizate.

53. Instanța de apel a reținut și declarațiile martorului Victor Sîrbu, potrivit cărora inculpatul a revenit în apartamentul său la 10–15 minute după incident, tremurând și afirmând „Я зарезал Виталика”, iar ulterior, în timp ce se făcea ordine, a luat o bătă și a spus că „gata s-a lămurit cu Cebotari Vitalie”. Martora Tatiana Voitenco a relatat că l-a văzut pe Vitalie Cebotari în genunchi, apoi a auzit zgomote în spatele casei, iar după circa 20–30 minute inculpatul a revenit și, cu glas tremurat, a spus „Я его подрезал, что делать?”, și-a spălat mâinile și a plecat. Martorul Serghei Pavlioglu a confirmat că inculpatul i-a povestit că a omorât o persoană, apoi și-a schimbat hainele, a mers la un iaz unde le-a ars și a aruncat cuțitul. Aceste elemente au fost coroborate cu interceptările convorbirilor purtate de Igor Lucașciuc, din care au rezultat discuții privind crearea unui alibi, identificarea martorilor și formularea unor plângeri împotriva organelor de urmărire penală, precum și convorbirile dintre Anatolie Lucașciuc, Igor Lucașciuc și Serghei Pavlioglu, în care s-a discutat despre arderea hainelor, coordonarea declarațiilor și ascunderea unui obiect într-o stație de pompare, înregistrări realizate în urma măsurilor speciale de investigații în automobilul

Toyota Yaris utilizat de inculpat și tatăl său. Decizia motivată fost pronunțată la 26 martie 2024.

f. Cererile de recurs

54. La 24 februarie 2024, inculpatul Anatolie Lucașciuc și avocatul Vadim Gligor au declarat recursuri împotriva deciziei instanței de apel, primul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar cel de-al doilea în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1) și pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudecare într-un alt complet. Recursurile reproduc motivele apelului privind participarea nelegală a procurorului după transfer, neclaritatea învinuirii sub aspectul locului, timpului și mijlocului faptei și inexistența unei probe care să plaseze inculpatul la comiterea omorului. Inculpatul adaugă că sentința s-a bazat pe probe neverificate în ședință, inclusiv declarații contradictorii ale martorilor, unele neîntocmite în limba cunoscută și fără traducător, precum și pe expertize biologice care nu identifică sângele inculpatului pe obiectele ridicate și care relevă urme ale altor persoane, fără explicație și fără efectuarea unei expertize ADN asupra căciulii și glugii găsite lângă cadavru. Recurenții contestă și utilizarea interceptărilor, arătând că acestea nu vizează fapta imputată, ci discuții despre pretinse presiuni asupra martorului Pavlioglo, iar unele convorbiri privesc relația avocat–client, în lipsa suporturilor originale și a verificării contradictorii. Se invocă și nevalabilitatea înregistrării video ridicate tardiv de la o persoană privată, examinată de inspecții fără pregătire tehnică, fără dată și oră reală, cu fișiere lipsă și fără posibilitatea identificării persoanei surprinse.

55. Curtea Supremă de Justiție nu a solicitat procurorilor depunerea referinței.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

56. La finisare urmării penale, partea relevantă a Codului de procedură penală era următoarea:

„**Articolul 94. Datele neadmise ca probe:** (1) În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute:

...

8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod;

...

(2) Constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor

garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

Articolul 251. Încălările care atrag nulitatea actelor procedurale

(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea aceluia act.

(2) Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

...

(4) Încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Articolul 320. Participarea procurorului la judecarea cauzei și efectele neprezentării lui. Renunțarea la învinuire

„(1) Participarea procurorului la judecarea cauzei este obligatorie și el își exercită atribuțiile prevăzute în art.53. La judecarea cauzei în primă instanță participă procurorul care a condus urmărirea penală sau, după caz, a efectuat de sine stătător urmărirea penală în cauza dată. În caz de imposibilitate a participării acestuia, procurorul ierarhic superior dispune participarea la ședință a altui procuror. În caz de necesitate, procurorul ierarhic superior poate dispune participarea unui grup de procurori.

...

(4) Dacă, pe parcursul judecării cauzei, se constată că procurorul este în imposibilitate de a participa în continuare la ședință, el poate fi înlocuit cu un alt procuror. Procurorului care a intervenit în proces instanța îi oferă timp suficient pentru a lua cunoștință de materialele cauzei, inclusiv de cele cercetate în instanță, și pentru a se pregăti de participarea de mai departe la proces, însă înlocuirea procurorului nu necesită reluarea judecării cauzei de la început. Procurorul este în drept să solicite repetarea unor acțiuni procesuale deja efectuate în ședință în lipsa lui dacă are de concretizat chestiuni suplimentare.

Articolul 427. Temeiurile pentru recurs

(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.”

57. La ziua comiterii faptei incriminate, partea relevantă a Codului penal era următoarea:

„**Articolul 145.** Omorul intenționat

(1) Omorul unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

58. Decizia motivată a fost pronunțată 26 martie 2024. Recursurile examinate au fost declarate în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

59. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

60. Condamnatul Anatolie Lucașciuc și avocatul Vadim Gligor au declarat recursuri care formulează aceleași critici și solicită trimiterea cauzei spre rejudecare. Recursul condamnatului se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar cel al avocatului pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și pct. 6) Cod de procedură penală. Majoritatea criticilor reluate în recurs corespund celor invocate în apel, motiv pentru care completul va examina separat temeiurile de recurs indicate.

a. art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală

61. Recurentul susține că judecata în primă instanță s-ar fi desfășurat cu participarea nelegală a procurorului Tatiana Rusu, întrucât aceasta ar fi exercitat ulterior funcția de adjunct interimar la Procuratura Briceni fără un nou act de desemnare. Completul reține că această critică este lipsită de suport factologic și juridic (vezi §. 9). Dispoziția PCCOCS din 03 martie 2020, prin care procurorii Tudor Grații și Tatiana Rusu au fost desemnați să reprezinte acuzarea în instanță, nu a fost revocată sau substituită, iar informația Procuraturii Generale din 10 februarie 2023 confirmă expres menținerea mandatului procesual și că „abateri de la legislația procesual penală în acțiunile procurorului nu au fost stabilite”. Prin urmare, nulitatea prevăzută de art. 251 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală nu poate fi reținută. Instanța de apel a respins motivat acest argument (vezi § 49). Prin urmare, în această parte, recursul este vădit neîntemeiat.

b. art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

62. Conform art. 435 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă doar în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. Potrivit legii, Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate prima facie de către Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea nr. [1ra-426/2024](#), § 21). De asemenea, după cum rezultă din art. 431 pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul recursurilor care nu sunt „considerate admisibile”, instanța nu este obligată să solicite prezentarea referinței. Din acest motiv, referința nu a fost solicitată.

63. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#) și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#). Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

64. Recurenții susțin că: i) instanțele au menținut condamnarea fără a înlătura contradicțiile esențiale ale acușării privind locul, timpul și mijlocul pretinsei fapte, oscilând între perimetrul Burebista 57–Independenței 72, scara nr. 2 de pe Independenței 72 și scara blocului de pe Burebista 57, între ora 02:00 și intervalul 03:00–04:00, precum și între „cuțit profesional”, „cuțit suvenir” și „obiect ascuțit-tăios neidentificat”, fără a soluționa cererile de concretizare a acușății; ii) declarațiile martorilor Sîrbu, Voitenco și Pavlioglo ar fi fost valorificate selectiv, deși sunt contradictorii, necoroborate și parțial consemnate fără traducător ori în stare de ebrietate, iar Pavlioglo le-a retractat invocând presiuni, cercetarea judecătorească s-ar fi limitat la audierea unor martori „convenabili” și ar fi fost încheiată prematur, fără examinarea documentelor și proceselor-verbale ale urmăririi penale; iii) probele tehnice și materiale au fost utilizate fără verificare judiciară efectivă, înregistrarea video fiind ridicată tardiv, de la o persoană privată, cu fișiere lipsă și examinată de nespecialiști, rezultatele măsurilor speciale de investigații fiind nerelevante și incluzând convorbiri avocat–client; iv) expertizele biologice nu indică urme ale condamnatului.

65. Completul reține că instanța de apel a examinat punctual criticile cu privire la claritatea rechizitoriului. Instanța a constatat că ordonanța de punere sub învinuire și traducerea ei au fost comunicate și semnate de inculpat și apărător, iar cererea de reluare a urmăririi penale, formulată în aceleași coordonate, a fost respinsă la 03 martie 2020 ca neîntemeiată, actul întrunind cerințele art. 281 Cod de procedură penală (vezi § 44-45; 49-52). Recursurile nu explică de ce aceste concluzii sunt iraționale.

66. Completul notează că prima instanță și cea apel au analizat integral depozițiile martorilor Sîrbu, Voitenco și Pavlioglo, raportându-le la declarațiile celorlalți martori și la probele obiective ale cauzei și au reținut ca veridice declarațiile date în faza urmăririi penale și a respins criticile recurentului. Referitor la Sîrbu, instanțele au constatat că relatarea sa privind conflictul din apartament, implicarea nemijlocită a lui Anatolie Lucașciuc, afirmațiile autoacuzatoare și menționarea unui cuțit se coroborează cu confruntarea cu condamnatul, cu depozițiile lui Șemerda și cu alte probe obiective (vezi § 23, 26 și 32). În legătură cu Voitenco, martora a explicat încă în faza urmăririi penale motivele variațiilor declarațiilor sale, indicând presiunile exercitate de inculpat și de tatăl acestuia. Aceste împrejurări justifică variațiile depozițiilor și întăresc credibilitatea versiunii inițiale – revenirea condamnatului, afirmația „Я ero подрезал – что делать?”, spălarea mâinilor și plecarea (vezi § 29). Această versiunea fost coroborată cu declarațiile lui Victor Sîrbu din confruntarea cu Struț, unde Sîrbu confirmă că Voitenco a auzit cuvintele privind „tăierea” (vezi § 28), precum și cu măsurile speciale de investigație, în care Anatolie Lucașciuc și Igor Lucașciuc discută despre faptul că Tatiana „nu este denunțatoare”, ceea ce explică de ce condamnatul s-a bazat pe loialitatea ei ulterior (vezi § 40 (b)). În privința lui Pavlioglo, instanțele au valorificat declarațiile acestuia din faza urmăririi penale, în care martorul a descris comportamentul agitat al condamnatului după incident, discuțiile despre arderea hainelor și aruncarea cuțitului (vezi § 33). Retractarea ulterioară, justificată prin invocarea unor pretinse presiuni, a fost întemeiat considerată necredibilă, aspect confirmat prin ordonanța din 29 martie 2019 (vezi § 34). Instanța de apel a conchis că rezultatele măsurilor speciale de investigații coroborează aceste elemente esențiale - distrugerea probelor, identificarea persoanelor „care puteau vedea”, întâlnirea condamnatului cu Pavlioglo în seara incidentului (recunoscută de Anatolie Lucașciuc) - și relevă totodată reproșul lui Igor Lucașciuc potrivit căruia incidentul nu s-ar fi produs dacă condamnatul ar fi rămas acasă, precum și încercările de coordonare a declarațiilor și intimidarea lui Struț (vezi § 38-40). Nici aceste aprecieri nu sunt iraționale. Instanța mai notează convorbirile dintre Anatolie Lucașciuc și Dana Ceaicovschi („oricum sunt plin de sânge”, „dacă nu ajung până dimineață, nu va mai conta”), consemnate în procesul-verbal din 15 noiembrie 2018, care susțin soluția de condamnare (vezi § 38).

67. În ceea ce privește susținerile recurentului referitoare la pretinsa lipsă a traducătorului ori la starea de ebrietate a martorilor în cursul audierilor din faza

urmăririi penale și al confruntării, procesele-verbale existente consemnează audierea martorilor în limba pe care o cunosc, cu intervenția traducătorului atunci când a fost necesar, precum și confirmarea exactității declarațiilor. La prezentarea materialelor, condamnatul, asistat de apărător, nu a invocat nicio neregularitate. Totodată, procesul-verbal al ședinței de judecată demonstrează că prima instanță a parcurs integral etapele cercetării judecătorești, examinând probe administrate în urmărirea penală și cele prezentate în ședință la solicitarea apărării, precum și audiind martorii acuzării și ai apărării, în limitele în care prezența lor a putut fi asigurată (vezi § 35). Apărarea nu s-a opus finalizării acestei etape (f.d. 59–79, vol. VII). În orice caz, încălcarea dreptului la interpret, fără a arăta o legătură clară dintre aceasta și echitatea în ansamblu al procesului, nu este temei de recurs. Mai mult, este greu de crezut că după transmiterea cauzei în instanța de judecată condamnatul nu a înțeles natura învinuirii aduse și ce s-a întâmplat în ședință.

68. Completul reiterează că înregistrările video ridicate de la martorul Serghei Șevciuc, instalate la intrarea în scara nr. 03 a blocului situat pe str. Independenței nr. 72, constituie mijloace de probă admisibile potrivit art. 93 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, iar în cauză nu a fost invocată nicio circumstanță de inadmisibilitate prevăzută de art. 94 Cod de procedură penală. Autenticitatea imaginilor nu a fost contestată, iar din procesul-verbal de ridicare și declarațiile martorului Șevciuc, care a confirmat existența camerei montate împreună cu un vecin la adresa menționată și predarea integrală a fișierelor către poliție, nu rezultă nereguli privind obținerea lor (*mutatis mutandis* decizia nr. [1re-63/2023](#), § 34). Instanțele de fond și apel au procedat la vizionarea nemijlocită a înregistrărilor în ședință publică, în contradictoriu, reținând elementele relevante pentru cauză. Codul de procedură penală nu interzice utilizarea în proces a înregistrărilor efectuate de persoane private anterior pornirii urmăririi penale, iar jurisprudența CtEDO confirmă că folosirea unor asemenea probe nu contravine art. 6 CEDO (a se vedea hot. CtEDO [Allan v. Marea Britanie](#), 2002, § 42; [Gafgen v. Germania](#), 2010, § 163).

69. În ceea ce privește argumentul apărării privind înregistrarea convorbirii avocat–client, completul constată că art. 132⁴ alin. (10) Cod de procedură penală nu este incident, întrucât interceptările au vizat exclusiv convorbirile lui Igor Lucașciuc și mediul ambiental din automobilul utilizat de Igor și Anatolie Lucașciuc. Înregistrarea din întâmplare a unor convorbiri dintre avocat și client nu este interzisă de lege. În același timp, secretul profesional al avocatului nu acoperă comportamentul avocatului care instigă spre încălcarea legii.

70. La etapa inițială a urmăririi penale, urmărirea penală l-a vizat doar pe Victor Sîrbu. La acea etapă nu exista necesitatea rezonabilă pentru prelevarea urmelor biologice de la Anatolie Lucașciuc sau pentru efectuarea perchezițiilor la domiciliul acestuia (vezi § 7–8). După reorientarea urmăririi penale către condamnat peste o perioadă considerabilă de timp, asemenea acțiuni puteau fi

lipsite de utilitate probatorie. În orice caz, această omisiune nu poate pune în discuție temeinicia celorlalte probe puse la baza constatării vinovăției condamnatului.

71. Expertizele serologice nr. 794–797 din 02 ianuarie 2017 au stabilit compoziția urmelor biologice identificate pe hainele victimei și pe obiectele ridicate. Urmele de pe căciula găsită lângă cadavru sunt compatibile cu grupa sangvină a victimei și a unor persoane implicate în conflict, fără posibilitatea individualizării titularului, iar gluga nu prezenta pete vizibile (vezi § 17). Rezultatele negative sau nedeterminabile de pe alte obiecte reflectă absența urmelor sau imposibilitatea clasificării acestora, ceea ce nu infirmă implicarea condamnatului, întrucât lipsa urmelor biologice nu echivalează cu lipsa participării. Solicitarea recurentului privind dispunerea unei expertize suplimentare asupra căciulii și glugii nu era justificată, obiectele neprezentând particularități individualizante sau urme care să permită identificarea titularului. Prin urmare, absența urmelor biologice atribuite condamnatului și lipsa unei expertize suplimentare asupra obiectelor găsite lângă cadavru nu alterează tabloul probator, vinovăția rezultând din coroborarea ansamblului probelor administrate.

72. Completul notează că din înregistrările convorbirilor din automobilul folosit de condamnat (vezi § 40) rezultă în mod clar că, în noaptea incidentului, acesta a mers lângă un bazin de apă, a dat foc la hainele sale, iar ulterior a încercat să influențeze martorii. Un asemenea comportament nu poate fi manifestat în mod rezonabil de o persoană nevinovată. De asemenea, tatăl condamnatului i-a reproșat că trebuia să stea acasă și nimic nu s-ar fi întâmplat. Toate aceste înregistrări susțin concluzia cu privire la condamnare. Completul reiterează că constatarea vinovăției se poate baza și pe coroborarea mai multor probe indirecte.

73. În consecință, și în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

74. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile depuse de Anatolie Lucașciuc și de avocatul Vadim Gligor împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2024.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea